

IJA # 2757

סדר מנחה ועבית לשלש רגלים

Sidur Minḥah ye-Arvit le-Shalosh Regalim

Asher, Yosef Ḥayyim Menasheh

Baghdad, 5705 (1944 or 1945)

כס"ד

סדור

מנחה וערבית

לשלוש רגלים

עם ברכת העירוב קדוש של ליל
ויום וברכת המזון ושבעה הקפות
וברכת האילנות בסדר נכון וזמיר

בהוצאת

יוסף חיים מנשה אשר

שארע א תוראת נמרה 14/28

פה בגדאד יע"א

סגס התש"ה* לפ"ג

מטבעת א שרקייה - בגדאד

EASTERN PRESS - BAGHDAD 5705

עירובי תבשולין

יו"ט שחל ביום ה"ו או בע"ש לא יבשל לצורך שבת
אם לא הניח עירובי תבשולין מערב יו"ט * ולכן יקח
בעיו"ט לחם י"ח דרהם (58 גרם) וביצה שלוקה או
תבשיל בזית (29 גרם) שיובל להתקיים עד שבת :

פִּירוֹן אֶתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה אֱלֹהֵינוּ

מִלֶּדְד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ

בְּצִוְיֵינוּ וְצוֹנֵנוּ עַל מִצְוֹת עִירֻב :

רִבְּבָא יְהֵא שְׂרָא לְנָא לְאִפּוּי

טוֹלֵי וְלִאֲטָמוּנֵי וְלִתְקוּנֵי (וְלִמְשַׁחֲטֵי)

לְאִדְלִיקוּ שְׂרָבָא וְקָמְעַבְד בְּד צְרִבְנָא

יּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת, (לְנָא וְלְכָל בְּנֵי הָעִיר הַזֹּאת) :

הַדְּלִית הַנֵּר

רִדְדָא אֶתָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה אֱלֹהֵינוּ

מִלֶּדְד הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתֵינוּ וְצוֹנֵנוּ דְהַדְּלִיָּה נֵר שֶׁל

יּוֹם טוֹב : (בְּעֵשׂ תְּכַרְךְ (שֶׁל שַׁבָּת יּוֹם טוֹב)
נֵס לְכַרְךְ שֶׁהַחַיִּימוּ בְּכָל יו"ט בְּאוֹרֵי הַיּוֹם בְּקוֹדֶשׁ .

פתיחת אליהו הנביא ז"ל

טוב לומר פתיחת אליהו ז"ל קודם כל תפיל:
כי היא פותחת הלב * ופה צגדלד יע"א
מוסגיס * מי טסוא חוך י"ב חדש אומר
קדיש אחרים :

ויחי נועם יי אהינו עלינו ומעשה יי
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

דְּטוֹב וְאָמַר רַבּוֹן עַד מִיִּן

אַנְתָּה הוּא חַד וְלֹא בְּחַשְׁבָּן *

אַנְתָּה הוּא עֲלָאָה עַל כָּל

עֲדָאִין * סְתִימָא עַל

סְתִימִין לִית מְחַשְׁבַּה תְּפִיִּסָא

בְּד כְּדָל * אַנְתָּה הוּא דְאִפְהִי

עֵשֶׁר תְּקוּנֵין וְקָרִינֵן דִּין עֵשֶׁר

סְפִירָן דְאִנְהָנָא בְּהוֹן עֲדָמִין

כתימין דלא אתגלגין ועלמין
 דאתגלגין ובהון אתכפיאת
 מבני נשא ואת הוא דקשיר
 לון ומנחד לון ובגין דאנת
 מקנאו כל מאן דאפריש חד
 מן חבריה מאלין עשר
 אתחשוב ליה באדו אפריש
 בד ואלין עשר ספירן אינון
 אולין בסדרן חד אריך וחד
 קצר וחד בינוני ואת הוא
 דאנהוג לון ולית מאן
 דאנהוג דד לא לעיקא ולא
 לתתא ולא מקד סטרא
 לבושין תפגנת לון דמונייהו
 פרחין נשמתין לבני נשא

וכמה גופין תפגנת לון
 דאתקריאו גופי דנבי לבושין
 דמכסין עליהון ואתקריאו
 בתקונא דא חסד דרועא
 ימינא גבורה דרועא שמאלא
 תפארת גופא נצה והוד
 תרין שוקין יסוד סיומא
 דגופא אות ברית חודש
 מלכות פה תורה שבפל פה
 קרינו לה חכמה מוחא איהו
 מחשבה מקנאו בינה לבא
 ובה העב מבין ועל אדין
 תרין פתיב הנסתרות ליהוה
 אדהינו פתר עליין איהו
 פתר מלכות ועדיה אתמר

מגיד מראשית אחרית ואיהו
 קרקפתא דתפלי • מלגא
 איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א •
 דאיהו ארח אצילות איהו
 שחוי דאילגא בדרעוי וענפוי
 כמ"א דאשקי לאילגא
 ואתרבי בהווא שחוי •

רבין עדמין אנת הוא עלת
 העלות וסבת הסבות
 דאשקי לאילגא בהווא
 נביעו • והווא נביעו איהו
 כגשמתא לגופא דאיהו חיים
 לגופא • ובך לית דמיון ולית
 דיוקנא (דגופא) מכל מה
 דלגא ודבר • ובראת שמיא

וארעא ואפקת מנהון שמשא
 וסיהרא וכוכביא ומזלי •
 ובארעא אילגין ודשאין
 ונתת דעדן ועשבין וחיון
 ועופין ונוגין ובעירין ובני
 נשא • לאשתמודעא בהון
 עדאין ואיד יתנהגון בהון
 עדאין ותתאין • ואיד
 אשתמודען מעדאי ותתאי •
 ולית דידיע בך כלל ובר מנד
 לית יחידא בעדאי ותתאי •
 ואנת אשתמודע ארון עד
 כוקא • וכל ספירן כד חד
 אית ליה שם ידיע • ובהון
 אתכריאו מלאכיא • ואנת

לית לך שם ידיע דאנת הוא
 ממדא כל שמעון ואנת הוא
 שלימו דבקהו ובר אנת
 תסתלק מנהון אשתארו
 בקהו שמעון כנופא בלא
 נשמתא אנת חקים וקלא
 בחכמה ידיעא אנת הוא
 מבין וקלא מבינה ידיעא
 לית קד אתר ידיעא אקא
 דאשתמודעא תקפד וחי' קד
 דבני נשא ולאחזאה לון איך
 אתנהיג עלמא בדינא
 וברחמי דאינון צדק ומשפט
 כפום עבדיהון דבני נשא
 הון איהו גבורה משפט

עמודא דאמצעיתא צדק
 מדכיתא כדישא מאנו צדק
 תרון סמכי קשומ' הון צדק
 אות ברית כלא לאחזאה
 איך אתנהיג עלמא אכל
 קלא דאית לך צדק ידיעא
 דאיהו דין וקלא משפט ידיעא
 דאיהו רחמי וקלא מכל אדי
 מדות כגל' כום רבי שמעון
 ויתחדשון מלין עד ידך דהא
 רשותא אית לך לגאאה רזון
 טמירין על ידך מה דלא
 אתייהיב רשו לגאאה לשום
 בר נש עד כעין
 קם רבי שמעון פתח ואמר

לך יתנאנו יהוה יהוה ואלה
 ותגבירה וכו' עליון שמי
 אינו המיבין דהבין ורע
 מהימנא אתער משנתבין
 הריעו ורננו שובנו עפר
 אליון אינו צדיקא האינו
 מסטרא דההו דאתמר בה
 אני ישנה ולבי ער ודלא
 אנו מתים ובגין דא אתמר
 בהון הריעו ורננו וכו' רע
 מהימנא אנת ואבהון הריעו
 ורננו לאתערותא דשכינתא
 דאיהו ישנה בגלותא דער
 בען צדיקא פלהו דמיבין
 ושנתא בחוריהון מיר יהיבת

שכינתא תלת קלין לגבי
 רעיא מהימנא וימא ליה
 קום רעיא מהימנא דהא עלך
 אתמר קול דודי דומק לגבי
 בארבע אתון דיליה וימא
 בהון פתחי לי אחותי רעיתי
 יונתי תמתי דהא תם עניך
 בת ציון לא יוסיה דהגלותך
 שראשי נמלא טל מאי
 נמלא טל אלא אמר קדשא
 בריך הוא אנת השבת
 דמיומא דאתהרב בי
 מהדשא דעאלנא בכותא
 דידי ועאלנא בישובא לאו
 הכי דלא עאלנא כל זמנא

דַּאֲנֵת בְּגִלוֹתָא • חֲרֵי לָךְ
 סִימְנָא שְׂרָאֵשִׁי גַמְלָא טַל ה"א
 שְׂכִינְתָא בְּגִלוֹתָא • שְׁלִימוֹ
 דִּילָהּ וְחַיִּים דִּיקָה אִיהוּ טַל •
 וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו • וְה"א
 אִיהוּ שְׂכִינְתָא דְלָא מְחַשְׁבֵּן
 ט"ד אָקָא יו"ד ה"א וַא"ו
 דְסְלִיקוּ אֲתוֹן לְחַשְׁבֵּן ט"ל •
 דְאִיהִי מְדִיא דְשְׂכִינְתָא
 מְנַבְיעוּ דְכָד מְכוּרִין עֲקָאִין •
 מִיַּד גַּם רַעִיא מְהִימְנָא וְאַבְהֵן
 בְּדִישׁוֹן עֲמִיחָ • עַד פֶּאן רְזָא
 דִּיחֻדְרָא • בְּרוּךְ יְהוָה יִאֲהַרְבֵּיהִי
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן •

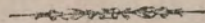
וְאוֹמְרִים רַבֵּי חֲנִינְיָא • וְקָדִישׁ עַל יִשְׂרָאֵל •

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא • אָמֵן
 בְּעֲדַמְא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ •
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ • וְיַצְמַח
 פּוֹרְקָנִיהּ • וְיִקְרַב מְשִׁיחִיהּ • אָמֵן
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אָמֵן • אָמֵן יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ •
 דְעַדְס לְעַדְמֵי עֲלְמֵיא יִתְבָּרַךְ •
 וְיִשְׁתַּבַּח • וְיִתְפָּאֵר • וְיִתְרוֹמַם •
 וְיִתְנַשֵּׂא • וְיִתְהַדָּר • וְיִתְעַדָּה •
 וְיִתְהַקְּדַל • שְׁמִיהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא • אָמֵן לְעִיקָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא •
 שִׁירְתָּא • תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא •
 דְאִמְרוּן בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן • אָמֵן
 עַד יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן

ועל כל תלמידי תלמידיהון.
 העסקין בארצותא בדשמה. הי
 בארתא הדון ודי בכל אחר ואחר
 יהא דלא וקהון ולכון הנא ותקדא
 ונחמי. ומן קדם מאריה שמאי
 וארעא ואמרו אמין: למ

יהא שקמא רבא מו שמאי. דיים
 ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
 ורפואה ונאקה וסליחה וכפרה.
 וריוח ונצלה. לנו ולכל עמו
 ישראל ואמרו אמין: למ

עושה שלום במרומי. הוא
 ברחמי ועשה שלום עלינו. ועל
 כל עמו ישראל ואמרו אמין:

קדוש לה לא ימכר ולא ינאל

לכ"ז הנסמ

ואן רשות יהוציאנו לחוץ כ"ל ועמר

הקדשו ה'

למנוחת נר"ן המ'

נפטרת (ת) ביום להדש

שנת ת"ש תנצב"ה

מנחה לערב יו"ט ודחו"המ

יזהר בחפלת המנחה לאומרה בלבוך ובזמנה מסעע טעות ומחלה בשעות זמניות, עד י"ג דקיס אחרי שקיעת החמה.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו, ליחדא שם י"ה ברו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו והיינו נועם אדני אהינו עלינו. וכו'.

למנצח על-הנגתית. לבגיקרח
מזמור: מה-ידידות

משבנותיך יהוה אלהי אהרונות צבאות:
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות
יהוה לבי ובשרי. ירננו אל אל
קוי: גם צפור מצאה בית ודרור
קן לה אשר שתה אפרתיה את
מזבחותיך יהוה צבאות מלכי
ואלהי: אשרי יושבי בתך. עוד

יהללוך סלה: אשרי אדם עזילו
בך מסלות בלבכם: עברי בעמק
הבקא מעין ישיתוהו. גם ברכות
יעמה מורה: ידכו מחיר אל חיל
יראה אך אלהים בציון: יהוה
אלהים צבאות שמעה תפלתתי.

האוינה אלהי יעלב סדה: מגננו
ראה אלהים. והבט פני משיחך:
כי טוב יום בחצריך מאלף
בחרתי הסתולף בבית אלהי.
מהור באהלי רשע: כי שמש ומגן
יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה.
לא ימנע טוב להדקים בתמים:
יהוה אלהי אהרונות צבאות. אשרי
אדם בטח בך:

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 צו את בני ישראל ואמרת
 אליהם את קרבני לחמי לאשי
 ריח ניחחי תשמרו להקריב לי
 במועדו : ואמרת להם זה האשה
 אשר תקריבו ליהוה בכשים
 בני-שנה תמימם שנים ליום עלה
 תמיד : את-הכבש אחד תעשה
 בבקר ואת הכבש השני תעשה
 בין הערבים : ועשירית האיפה
 סלת למנחה בדוקה בשמן פתית
 רביעית ההין : עלת תמיד העשיה
 בקר סיני לריח ניחח אשה ליהוה
 ונסבורביעית ההין לכבש האחד
 בכדש הסך נסך שגר ליהוה :

ואת הכבש השני תעשה בין
 הערבים כמנחת הבקר וכנספו
 תעשה אשה ריח ניחח ליהוה :
 ענין גדול ונורא הוא אמירת פטוס הקטורת ג"פ בכל
 יום. ז"פ בבקר קודם שחרית ואחרית, ופעם אחת
 קודם מנחה. ולריך לכיין בה הרבה וכוזה"ק הפליג בה מאוד.
 אתה הוא יהוה אלהינו
 שהקטירו אבותינו לפניך
 את קטרת הסמים בזמן שבית
 המקדש ביום באשר צוית אותם
 על יד משה גביאך בכתוב
 בתורתך :
 ויאמר יהוה אלהינו אל-משה כח
 לך סמים נטה וישחלת
 וחלבנה סמים ולבנה זכה בד
 כבד יהיה : ועשית אתה קטרת

ר' רח מעשה רוקח ממלח טהור
 קדש: ושחקה ממנה הד קונתתה
 ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים
 תהיה לבם: ונאמר והקטיר עליו
 אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
 בהיטיבו את הנרות יקטירנה:
 ובהעלת אהרן את הנרות בין
 הערבבים יקטירנה קטרת תמיד
 לפני יהוה אלהי אהרונה לדרתיכם
 תנו רבנן פטוים הקטרת כיצד.
 שלש מאות וששים ושמונה
 מנים היו בה. שלש מאות וששים
 וחמשה במנין ימות החמה מנה
 בכל יום מחציתו בבקר ומחציתו

בערב. ושלשה מנים יתרים
 שמהם מכנים כהן גדול ונוטל
 מהם מלא חפניו ביום הכפורים.
 ומחזירן למכתשת בערב יום
 הכפורים כדי לקיים מצות דקה
 מן הדקה, ואחד עשר סמנים
 היו בה. ואלו הן (טוב למנוסם באלכטוס יד ימין)
 א הצרי. ב והצפורן. ג והחלבנה.
 ד והדבונה. משקל שבעים שבעים
 מנה. ה מור. ו וקציעה. ז ושכולת
 נרד. ח וכרפום. משקל ששה עשר
 ששה עשר מנה. ט הקושט. שנים
 עשר. י קלופה. יא קנמון
 תשעה. יב בורית פרשינא תשעה
 הבין. יג קפריסין סאין תלת

וקבין תלתא. ואם לא מצא יין
 קפריסין מביא חמר חיור עתיק.
 מצח סדומית רובע. מעקה עשן
 כל שהוא. רבי נתן הכבדי אומר
 אף כפת הירדן כל שהוא. אם
 נתן בה דבש פסקה. ואם חסר
 אחת מקל סממניה חייב מיתה.
 רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי
 אינו אלא שרף הטמף מעצי
 הקטף. בורית ברשינא למה היא
 באה כדי לשפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה
 הוא בא כדי לשרות בו את
 הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי
 רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין

מי רגלים במקדש מפני הכבוד.
 תנא רבי נתן אומר כשהוא
 שוחק אומר. הדק היטב.
 היטב הדק. מפני שהקול יפה
 לבשרים. כשמה לחצאין כשרה.
 דשדיש ולרביע לא שמענו. אמר
 רבי יהודה זה הפלל אם כמדתה
 כשרה לחצאין. ואם חסר אחת
 מקל סממניה חייב מיתה.
 תני בר קפרא אחת לששים או
 לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין. ועוד תני בר
 קפרא אלו היתה נותן בה קרטוב
 של דבש אין אדם יכול לעמוד
 מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה

דבש מפני שהתורה אמרה כי
 בד=שאר וכד=דבש לא=תקטירו
 ממנו אשה ליהוה ^{יהוה} ^{יהוה} : יהוה
 צבאות עמנו . משגב לנו אלהי
 יעקב סדה : יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} צבאות .
 אשרי אדם בטח בך : יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} :
 הושיעה . המקד יעגנו ביום
 קראנו : וערבה ליהוה ^{יהוה} ^{יהוה} :
 מנחת יהודה וירושלם . בימי
 עולם וכשנים בדמגיות :
 אשרי יושבי ביתך . עוד יהללוך
 סלה : אשרי העם שפכה לו .
 אשרי העם שיהוה ^{יהוה} ^{יהוה} :
 תהקה לדוד ארומך אלוהי
 המלך . ואברכה שמך

לעולם ועד : בכל יום אברכה .
 ואהדלה שמך לעולם ועד : גדול
 יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} : ומהגל מאד ולגדלתו
 אין חקר : דור לדור ישבח
 מעשך . וגבור תיך יגידו : הדר
 כבוד הודך . ודברי גפלא תיך
 אשיחה : ועזו גוראותיך יאמרו .
 וגדלתך אספרנה : זכר רב טובך
 יביעו . וצדקתך ירננו : חנון ורחום
 יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} . אך אפים וגדל
 חסד : טוב יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} לכל .
 ורחמיו על כד=מעשיו : יודוך
 יהוה ^{יהוה} ^{יהוה} : וחסדיך
 יברכוכה : כבוד מדכותך יאמרו .
 וגבורתך ידברו : דהודיע לבני

הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ . וּכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ : מִדְּכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-
 עֲלָמִים . וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דָּוָר
 וְדָוָר : סוּמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְכָל-
 הַנְּפִלִים . וְזוֹכֶה לְכָל-הַכְּפוּפִים :
 עֲנִי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל . וְאַתָּה נוֹתֵן-
 לָהֶם אֶת-אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ : פֹּתַח
 אֶת-יַרְדֵּךָ (כיון כ"ס פא"י סקול מספר יאהדונגה"י
 ומספר סא"ל וס"ס חת"ך) וּמִשְׁבִּיעַ (ג"י חת"ך)
 לְכָל-חַי רִצּוֹן : צַדִּיק יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲדוּנְהוּ
 בְּכָל-דְּרָכָיו . וְחָסִיד בְּכָד-מַעֲשָׂיו :
 בְּרוּב יְהוָה יִסְכְּדוּנְהוּ לְכָד-קִרְאוֹ . לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמַת : רִצּוֹן יִרְאוֹ
 יַעֲשֶׂה . וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיִוְשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה יִסְכְּדוּנְהוּ אֶת-

כָּד = אֱהָבָיו . וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְהוָה יַאֲהֲדוּנְהוּ יְדַבֵּר
 פִּי וְיִבְרַךְ כָּד-בְּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ גְּבֻרָה יְהוָה
 מִעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :
 תִּבְנוּ תְּפִלָּתֵי קְטָרֹת לְפָנֶיךָ .
 מִשָּׂאת כְּפֵי מִנְחַת-עֶרְבִי :
 הַקְּשִׁיבָהוּ לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכוּתֵהוּ .
 כִּי-אֱלֹהֵי אֶתְּפַלֵּל :

ולומרם חלי קדיש (ק"ג 13 — 7)

יזהר בכל ברכה לבטא הישב את הא' של תבת אתה
 ולא יאמר ברוכתה, וכן הא' של תבת יהוה
 ולא יאמר דו'ני ;

אֲדַגֵּי אֶשְׁמְתִי תִפְתַּח . וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲדוּנְהוּ (יא) וְיִלְחֲנוּ

וַאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וְאֱלֹהֵי אַבְרָהָם.
 וְאֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
 הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲדוּיִן.
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכּוֹל
 וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל
 לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

כשיאמר באהבה. יכוין למסור עלמו על קדוש השם

מִלְּךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. (במגן יכוין מספר
 ג"ס אל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֹנָה (יד)
 מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. (ר"ס אנלא)
 מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקין אומר מוריד הטל ואם אמר משיב הרוח חוזר.

בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם.

אם אמר מוריד הטל אינו חוזר.

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֶּה מֵתִים
 בְּרַחֲמֵי רַבִּים. סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא הוֹלִים. וּמְתִיר
 אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי
 עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בְּעַל יְעֹאֵל הֵטַב אֵת הַעֵינַיִן
 גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מְלַךְ מַמּוּת
 וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֹנָה
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

בהזרת העמידה הש"צ אומר.

גְּבִרַת יִשְׂרָאֵל וּגְבִירַת פְּנֵי עַם שֵׁיחַ סוֹד שְׂרָפָי
 קוֹדֵשׁ הַמְּשֻׁלָּשִׁים לָךְ קִדְשָׁהּ
 וְכֵן בְּתוֹבֵעַל יָד גְּבִירָךְ. וְקָרָא זֶה וְזֶה וְזֶה וְזֶה
 קְדוּשָׁה. קְדוּשָׁה. קְדוּשָׁה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱהִרֹנָה

צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃
 לְעַמְתָּם מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹד
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה מִמֶּקוֹמוֹ. וּבְדַבְרֵי
 קִדְשׁוֹ כְּתוּב לְאָמֵר. יִמְלֹךְ יְהוָה יִסְדְּוֹסִי
 לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן דְּדוֹר וְדוֹר
 הַלְלוּהָ׃

אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים
 בְּכָל־יוֹם יְהִי לְךָ סְלֵה׃ בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ׃
 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם רַעַת וּמְלַמֵּד
 לְאִנּוּשׁ בִּנְיָה׃

במ"ט ובמול זי יו"ט לומר. ואם שכח אינו חוזר.

אַתָּה חוֹנֵן תְּנוּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדַּע וְהַשְׁכֵּל.
 אַתָּה זְמֵרָה לְהַבְדִּיל בֵּין קוֹדֵשׁ לְחוֹל
 וּבֵין אֹר לְדוֹשֵׁף. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין

יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. כְּשֵׁם
 שֶׁהַכֹּדֶד־תְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי הָאֲרָצוֹת
 וּמִמְשַׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. כִּדְ פָדְנוּ וְהַצִּילֵנוּ
 מִשָּׂמַן רָע וּמִפְּנַעַר עַד וּמִזָּל (מִיָּגוּ) גִּזְרוֹת
 קָשׁוֹת וְרַעוֹת הַמְתַּרְגְּמוֹת לְבֹא בְּעוֹלָם׃

וְחַנּוּנוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינְיָה וְרַעַת׃
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חוֹנֵן
 הַרְדַּעַת׃

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ דְתוֹרַתְךָ. וּקְרַבֵּנוּ
 מִלְּבָנוּ לְעַבְדוֹתֶיךָ.
 וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבֵּה שְׂדֵמָה
 קְפִיךָ׃ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 הַרוֹצֵה בְּתִשְׁבֵּה׃

סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחוּל
 לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי

אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
 יהוה אלהי יאהרוננו חנון המרבה לסלוח:
 ראה נא בענינו וריבה ריבנו.
 ומהר קנאלנו וקאדה שקמה
 למען שמך כי לא גול חזק אתה:
 ברוך אתה יהוה אלהי יאהרוננו גול ישראל:
 רפאנו יהוה יאהרוננו ונרפא. הושיענו
 ונושעה. בי תהלתנו אתה.
 והעלה ארוכה ומרפא לכל=
 תחלו אינו. ודכל=מכאובינו ודכל=
 מכותינו כי ארופא רחמן ונאמן
 אתה: ברוך אתה יהוה אלהי יאהרוננו
 רופא חוקי עמו ישראל
 בקוץ ברבנו יהוה יאהרוננו אלהינו בכל=
 מעשי ידינו. וברך שנתנו

בטללי רצון ברכה ונרבה. ותהי
 אחריתה חיים ושבע ושלום
 כשנים הטובות לברכה כי אל
 טוב ומטיב אתה ומברך השנים:
 ברוך אתה יהוה אלהי יאהרוננו מברך
 השנים:

בסוף ברוך עלינו יהוה יאהרוננו אלהינו
 את השנה הזאת. ואת כל=
 מיני תבואתה לטובה. ותן טל
 ומטר לברכה על כל פני האדמה
 ורוה פני תבל ושבע את העולם
 פלו מטובך. ומלא ידיו
 מברכותיך ומעשר מתנות ידיך.
 שמרה והציקה שנה זו מכל דבר
 רע. ומכל מיני משחית ומכל=

מיני פורעניות. ועשה לה תקנה טובה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה וברכה בגשמירצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה חיים ושבע ושלו. כשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה יהוה אלהי אהרונתי מברך השנים:

ה ש נ י ם :
תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא גם לקבץ גליותינו. וקבצנו יחר מארבע פנפות (כיון שס קדוש חב"ו) הארץ לארצנו: ברוך אתה יהוה יאסדוני מקבץ נדחי עמו ישראל: השיבה שופטינו בבראשונה.

ויועצינו כבתחלה. והסמך ממנו יגון (brc) ואנחה (ליים). ומלוך עלינו מהרה אתה יהוה יאסדוני לבדך. בחסד וברחמים בצדק ובמשפט: ברוך אתה יהוה ויהי יאסדוני מלך אלהב צדקה ומשפט: למינים ודמלשנים א תהי תקוה וכל הנדרים ברגע יאבדו. וכל אויביך (brc) וכל שונאיך (ליים) מהרה יפרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותכלט ותכניעם במהרה בומינו. ברוך אתה יהוה אלהי אהרונתי שובר אויבים ומכניע מינים: על הצדיקים ועל דחסידיהם ועל

שארית עמך בית ישראל. ועל
 פליטת בית סופריהם. ועל גרי
 הצדק ועלינו. יהמו נא רחמך
 יהוה יאהדוסי אל הינו ותן שכר טוב
 לכל הבוטחים בשמך באמת
 ושים חלקנו עמם. ולעולם לא
 נבוש כי כך בטחנו. ועל חסדך
 הגדול באמת נשעננו. ברוך
 אתה יהוה ויהי יאהדוסי משען ומבטח
 לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך
 כאשר דברת. וכסא דוד
 עבדך מהרה בתוכה תבין (יכ"ו)
 להספיל על משיח בן יוסף שיסה ולא ימוס ע"י ארמילים
 (שיעא) ובנה אותה בגין עולם

במהרה בימינו: ברוך אתה
 יהוה יאהדוסי בונה ירושלים:
 את צמח דוד עבדך מהרה
 תצמיח וקרנו תרום בישועתך.
 כי בישועתך קיינו (יכ"ו ללפוח לישועה) כל
 היום: ברוך אתה יהוה יאהדוסי
 מצמיח קרן ישועה:
 שמע קולנו יהוה יאהדוסי אלהינו.
 אב הרחמן רחם עלינו. וקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו.
 כי אל שומע תפלות ותחנונים
 אתה. ומקפיד מלפני ריקם אל-
 תשיבנו. חננו ועננו ושמע
 תפלתנו.
 כי אתה שומע תפלת כל-פה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה :

רְצֵה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֵתֶם שְׁעָה. וְהָשִׁב
הָעֲבוּדָה לְדַבּוּר בִּיתְךָ. וְאֵשִׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלֵתֶם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי קְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

בחול המועד אומרים יעלה ויבא, ואם שבת, אם נזכר קודם
שהתחיל מודים אומרה בזמקום שזוכר, ואם התחיל מודים,
אם נזכר קודם שהגיע לעושה שלום חוזר לרלה, ואם הגיע
לעושה שלום אע"פ שלא עקר רגליו חוזר לתחלת העמידה :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְשִׁלְהוּ וְיַבֵּא
וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִשְׁקַד וְיִזְכֵּר
זְכוּתֵנוּ וְזְכוּת אֲבוֹתֵינוּ. זְכוּת יְרוּשָׁלַיִם

עִירְךָ וְזְכוּת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עִקְדְּךָ. וְזְכוּת
כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעִנְיֶךָ כַּפְלִיטָה לְמוֹכָה
לְחַן דְּחֶסֶד וּלְבַחֲמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וּדְשֻׁלוֹם
בְּיוֹם

בחוה"מ פסח חג המצות הנה ביום מקרא
קדש הנה.

בחוה"מ סכות חג הסוכות הנה ביום מקרא
קדש הנה.

לרחם בו עלינו ויהושיענו. זכרנו י הנה
אלהינו בו למוכה. ופקדנו בו לברכה.

והושיענו בו לחיים טובים. ברך ישועה
ורחמים. חוס וחנו ותמול ורחם עלינו.

והושיענו פי אליך עינינו. פי לא מקד חנון
ורחום אתה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִיץ
בְּנוֹ וּתְרַצֵּנוּ וּתְחַיֶּנָּה עֵינֵינוּ

בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יהוה אלהינו יהוה אחד המחזיר
שבינתו לציון :

לריך להסיר לעמו אמן על ברכת המחזיר ואח"כ או' מודים.
מודים אנחנו קדש אתה הוא
יהוה אלהינו יהוה אחד (וג) אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צורנו צור
חיינו ומגן ישענו אתה הוא. לדר
נדר נודה קדש וגם פרתה לתך. על
חיינו המסורים בידך. ועל
נשמתינו הפקודות קדש. ועל נפיק
שבבך יום עמנו ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר
וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך.
המרחם כי לא תמו חסדיך כי

מעולם קוינו לך

מודים דרבנן

מודים אנחנו קדש אתה היא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר.
יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו
וקימתנו. בן חיינו ויתחננו. ותאסוף
גלותינו לחצרות קדשך. לשמר חקיך
ובעשות רצונך ולעבדך בקרב שלם. על
שאנחנו מודים לך. ברוך אלהי הודאות :

ועל פקדם ויתברך ויתרמם ויתנשא
תמיד שמך מלפנו לעולם ועד.
וכל החיים יודוך סדה :

ויהדלו ויברכו את שמך הגדול
באמת לעולם כי טוב האל

ישועתנו ועזרתנו סגה היא הטוב;
 ברוך אתה יהוה ^{אלהינו} יאהרונתי (כי) הטוב
 שמך ויך נאה להודות (ס"ס כה"ת):

שים שלום שובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו בקנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה יחסדנו ^{אלהינו} תורה
 וחיים. אהבה וחסד. צדקה
 ורחמים. ברכה ושלוש. וטוב
 בעיניך לברכנו ויברך את כל
 עמך ישראל ברוב עוז ושלוש.

ברוך אתה יהוה ויהי ויהי יחסדנו ^{אלהינו} המברך
 את עמו ישראל בשלוש. אמן:

יהיו לרצון | אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה ^{אלהינו} יאהרונתי צירי וגאלי:
 אתי נציר לשוני מרע. ושפתותי
 מדבר מרמה. ולמקללי נפשי
 תדום. ונפשי כעפר לפד תהיה.
 פתח לבי בתורתך. ואחרי
 מצותיך תרדוף נפשי. וכד=
 הקמים עלי דרעה. מהרה הפר
 עצתם וקדקל מהשבותם. עשה
 למען שמך. עשה למען ימינך.
 עשה למען תורתך. עשה למען
 קדושתך. למען יחלצון ידידיך.
 (כ"ס ס"י) הושיעה ימינך וענני:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין, יאמר כאן פסוק מתנ"ך
 המתחיל באות הראשונה ומסיים באות האחרונה של שמו.

יהיו לרצון ו אמרו פי והגיון לבי
 קפניך יהוה אלהי אהרונה צורי וגאלי
 עושה שלום במרומו הוא
 ברחמי עשה שדום עינינו
 ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן :

יר"מ יהוה אלהי אהרונה אר"א שתבנה בית המקדש
 במהרה בגמינו ותן חלקינו בתורתך לעשות
 חקי רצונך ולעבוד בלבב שלם :

במקום שכלו ה' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד
 שגייע הש"ן לקדושה .

יהי שם יהוה אלהי אהרונה מברך .
 מעתה ועד עולם : ממזרח
 שמש עד מבואו מהלל שם יהוה :
 רם עד כד גוים יהוה עד השמים
 כבודו : יהוה אלהי אהרונה אדונינו .

מה אדיר שמך בכל הארץ :

ולומר כחן חני קדיש ואח"כ לומר

תתקבל צלותנו ובעתה עם צלותהו
 ובעתהו דכל בית ישראל קדם
 אכונא דבשמא וארעא ואמרו אמן . אמן

יהא שלמא רבא מן שמא . היים ושבע
 וישנעה ונחמה ושיכא ורפואה ונאולה
 וסלידה וכפרה וריח ונצלה לנו ולכל
 עמו ישראל ואמרו אמן : אמן

יעשה שלם פסיעות וילמר

עושה שלום במרומו הוא ברחמי
 עושה שלום עלינו ועל כל עמו
 ישראל ואמרו אמן : אמן

למנצח בנגינת מזמור שיר :
 אהים יחננו ויברכנו . יאר

פָּנֵינוּ אֶתְנֵנוּ סָדָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ
 יִרְדְּךָ. בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁוֶעְתְּךָ: יוֹדִיךָ
 עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדִיךָ עַמִּים כְּפָם:
 יִשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ לְאֵמִים כִּי־תִשְׁפֹּט
 עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאֵמִים | בְּאֶרֶץ
 תִּנְחַם סָלָה: יוֹדִיךָ עַמִּים אֱלֹהִים.
 יוֹדִיךָ עַמִּים כְּפָם: אֶרֶץ נִתְּנָה
 יְבוּדָה. יִכְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֲדֹהֵינוּ:
 יִכְרַכְנוּ אֱלֹהִים. וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־
 אֲפָסֵי־אֶרֶץ:

בערב שבת במזמור למנוחת אומרים

וַתִּזְאָרְתָּ יְיָהוָה וַיִּהְיֶה לְבַשׁ
 לְבַשׁ יְהוָה יִסְדּוּגְסִי עֵז הַתְּאֹזֵר.
 אֶף־תִּכּוֹן תִּבְדַּל בַּל־תִּמּוֹט: נְכוֹן
 כִּסְאֲךָ מֵאֵז. מֵעוֹלָם אֶתְהָ: נִשְׂאוּ

נְהַרְוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהַרְוֹת קוֹלָם.
 יִשְׂאוּ נְהַרְוֹת דְּכִיָּם: מִקְלֹת אֹמִים
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם. אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יְהוָה יִסְדּוּגְסִי: עֲדַת־יְךָ נֶאֱמָנוּ
 מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה־קְדִישׁ. יְהוָה
 יִסְדּוּגְסִי לְאֶרֶץ יָמִים:

ואומרים קדיש יבא שלמה דף 13 = י

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֶרֶץ הַכֹּל. לְתַת
 נְדָדָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׂלֵא
 עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שְׂמָנוּ
 כְּמִשְׁפַּחֹת הָאֲדָמָה. שְׂלֵא שָׂם
 חֶלְקֵנוּ כֶּהֱם וְגִזְרֵנוּ כְּכָד הַמוֹגֵם.
 שְׂהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהַבֵּל וְרִיק
 וּמִתְפַּדְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
 (כשיאמר ואנחנו משתחוים יכרע כל גופו) וְאֶנְחָנוּ

משתחיים לפני מלך מדכי
 המלכים הקדוש ברוד הוא.
 שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ.
 ומושב יקרו בשמים ממעל.
 ושכינת עזו בנבהי מרומים. הוא
 אלהינו ואין עוד אחר. אמת
 מדכנו ואפם זיקתו. ככתוב
 בתורה. וידעת היום והשבות
 אז לבבך כי יהוה ^{יהוה} יהוה הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל-
 הארץ מתחת. אין עוד:
 על בן נבנה דך יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה
 דראות מהרה בתפארת עזך
 (ס"ט כה"ת) דהעביר גלולים מן
 הארץ והאדילים ברות יברתון.

לתקן עולכם במלכות שדי. וכד-
 בני בשר יקראו בשמך להפנות
 אליך כל רשעי ארץ. יבירו וידעו
 כד יושבי תבל. כי דך תברע כל
 ברך תשבע כל דשון. דמנדך
 יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה
 ודכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו
 בדם. את עול מדכותך. ותמלוד
 עליהם מהרה לעולם ועד. כי
 המלכות שקך היא. ודעולמי ער
 תמלוד בכבוד. ככתוב בתורתך
 יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה
 ונאמר והיה יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה
 על כל הארץ. ביום ההוא יהיה
 יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה ^{יהוה} יהוה
 אחד ושמו אחד.

ערבית לשלש רגלים

אם חל בשבת מזחילין מכאן

יהוה יהוה יאהרונה מִדְּרָגָה יִרְגְּזוּ עַמִּים . יִשָּׁב

פְּרוּבִים תִּנּוּשׁ הָאָרֶץ : יִהְיֶה יִשְׁכּוּנֵי

בְּצִיּוֹן גָּדוֹל . וְרִם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים :

יִזְרוּ שִׁמְרָה גָּדוֹל וְנִזְרָא קְדוּשׁ הוּא ; וְעַז

מִלֶּךְ מִשְׁפָּט אֲהַב אֶתְּהַ בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל :

מִשְׁפָּט וְיִצְדָּקָה בִּיעֲקֹב | אֶתְּהַ עֲשִׂית :

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁפַּחְנוּ לְהַלֵּם רִגְלֵינוּ

קְדוּשׁ הוּא : מִשֶּׁה וְאֶהֱיִן בְּכַתְּבֵינוּ וְשִׁמְמוּ

בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ . קִרְאִים אֶיְיְהוָה וְהוּא יַעֲגֵם :

בְּעִמּוֹר עֲנֵן יִבְרַר אֱלֹהֵיָ . שְׁמֵרוּ עֲדֹתָיו

וְחַס גָּמֵן דָּמוּ : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהַ עֲנִיתָם

אֵל נִשְׂא הַיּוֹת דָּחַם . וְנִקַּס עַל עֲלִיזוֹתָם :

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁפַּחְנוּ דָּהַר מִדְּשׁוּ

בִּי קְדוּשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ;

ערבית לשלש רגלים כה

מִזְמוֹר קְתוּבָה . תְּרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ :

עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה . בּוֹאֵי

לְפָנָיו בְּרִנָּה : דַּעוּ בִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהֵינוּ

הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ . עֲמוּ וְצֹאֵן מִרְעִיתוֹ :

בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹרַת הַצְדִּיקִים בְּהַקְדָּה . הוֹדוּ

לוֹ בְּרִבּוֹ שְׁמוֹ ; בִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ

וְעַד דֹּר וָדֹר אֲמוּנָתוֹ :

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר . אָמַר רַבִּי חֲנִינָא

תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מֵרַבִּים שְׁלוֹם

בְּעוֹלָם . שְׁנָאֵמַר וְכֹד־בְּנִיד לְמִוְדֵי

יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנִיד : אֵל תִּתְּהוּ

בְּנִיד אֵלָא בּוֹנִיד : יְהִי שְׁלוֹם

בְּחִילֵךְ שְׁדוּהָ בְּאַרְמְנוֹתֵיךְ : דְּמַעַן

אֲחֵי וְרַעֵי אֲרַבְרָהָנָא שְׁלוֹם בְּךָ :

דְּמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִיבֵי שְׁה

טוב קד: וראה בנים לבניך. שלום
על ישראל: שלום רב לאהבי
תורתך. ואין כמו מכשול: יהוה
עז לעמו יתן. יהוה יאהרוננו ויברך
את עמו בשלום:

ואומרים קדים על ישראל בדף (י-יג)

מזמור קדור הבו ליהוה יאהרוננו
בני אלים. הבו ליהוה כבוד
ועז: הבו ליהוה כבוד שמו.
השתחויו ליהוה בהדרת קדש:
קול יהוה על המים אל הכבוד
הרעים. יהוה עד מים רבים: קול
יהוה בכח. קול יהוה בקדר: קול
יהוה שבר ארזים. וישבר יהוה

את ארזי הקנן: וירמידם כמו-
עגל. לבנון ושריון כמו בן ראמים:
קול יהוה חצב להבות אש: קול
יהוה יחיד מדבר. יחיד יהוה
מדבר קדש: קול יהוה | יחיד
אילות נחשה יערות ובהיכלו.
כלו אמר כבוד: יהוה למבול
ישב. וישב יהוה מקד לעולם:
יהוה יאהרוננו עז לעמו יתן יהוה
יברך את עמו בשלום:

לכה דודי לקראת פלי פני שבת נקבנה:
שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל
המיוחד. יהנה אחד ושמו אחד. לשם
ולתפארת ולתהקה:
לקראת שבת לכו ונלכה. פי היא מקור

הַפְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מִקֶּדֶם נִסּוּכָה. סוּךְ
מַעֲשֵׂה בְמַחְשָׁבָה תִּהְיֶה:

מִקְבֹּשׁ מִלֶּךְ עִיר מְדוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַחֲפָכָה. רַב לֶךְ יִשְׁבֶּת בְּעַמְּךָ הַבְּבֵא.
וְהוּא יִחְמוּל עָלֶיךָ חֲמָה:

הַחֲנַעְרִי מַעֲפָר קוּמִי. לְבָשִׁי בְגָדֵי תַפְאֲרֶתְךָ
עִמִּי. עַד יָד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמִי. מְרַבָּה
אֶנְפְּשִׁי גְאָרָה:

הַתְּעוֹרְרִי. הַתְּעוֹרְרִי. בִּי בָא אֲנֹרֶךְ קוּמִי
אוּרִי. עוּרִי. עוּרִי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד
יְהוָה יֵאֱהוּנָה עֲלֶיךָ גְּגֻלָּה:

לֹא תִבוּשִׁי וְלֹא תִקְלָמִי. מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה
וּמַה תִּתְהַמֵּי. בְּךָ יִחַסוּ עַנְיֵי עַמִּי וְנִקְנָחָה
עִיר עַל תִּקְלָה:

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּחָה שׁוֹסְדִים וְרִבְתָּו כֹּל מִבְּלָעֶיךָ.

כִּז
יִשִׁישׁ עֲדֶיךָ אֲהִיךָ בְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל פְּלָה:
יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי. וְאֶת יְהוָה יֵאֱהוּנָה
תִּפְרִיצִי. עַד יָד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי וְנִשְׁמָחָה
וְנִגְיָרָה:

בָּאִי בְּשָׁלוֹם. יַעֲזֹרֶת בְּעֵדָה. גַּם בְּשִׁמְחָה
בְּרָנָה וּבְצִהָלָה. תוֹךְ אֲמוּנָה עִם סִנְיָה:
בָּאִי פְלָה. בָּאִי פְלָה. בָּאִי פְלָה.
שִׁבֶת מִלְּבָבָא:

מְזוֹמָר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיטָה: מוֹב
לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּדְנַמֵּר דְּשִׁמְךָ
עֲדִיוֹן: דְּהַגִּיר בְּבִקְרַת חֲסִידֶיךָ.
וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עַל־עֲשׂוֹר
וְעַל־נָבֶל. עַל־יְהוָה בְּבִגְדוֹ: בִּי
שִׁמְחָתְנִי יְהוָה בְּפִעֲדֶיךָ. בְּמַעֲשֵׁי
יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: מַה־גִּדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ

יהוה . מאד עמקו מחשבותיך :
 איש בער לא ידע . וכסיד לא יבין
 את זאת : בפרה רשעים כמו
 עשב ויציו כד פעלי און .
 להשמיד עדי עד : ואתה מרום
 לעולם יהוה : פי הגה איביך ו
 יהוה פי הגה איביך יאברו .
 ותפררו כד פעלי און : ותרום
 כראים קרני . בלתי בשמן רענן :
 ותבט עיני בשורי בקמים עלי
 מרעים תשמענה אזני : צדיק
 כתמר יפרח . בארו בלבנון ישנה :
 שתילים בבית יהוה . בחצרות
 אהינו יקריחו : עוד ינובון בשיבה
 דשנים ורעננים יהיו : להגיד פי

ישר יהוה צירי ולא עולתה בו :

יהוה יאהרונדי מקד נאות לבש
 לבש יהוה יאהרונדי עז התאור .
 אף תבון תבד בל תמוט : נכון
 כסאך מאז . מעולם אתה : נשאו
 נהרות יהוה נשאו נהרות קולם .
 ישאו נהרות דכים : מקלות ומים
 רבים אדירים משברי ים . אדיר
 במרום יהוה יאהרונדי : עדתך נאמנו
 מאד לביתך נאה קדש . יהוה
 יאהרונדי לארך ימים :

ואומרים מזמור השייך לאותו הרגל (וכשכת חרומ
 אין אומרים אותו) : וכשחל ע"ט בחול מתחילין
 מזמור השייך לאותו הרגל :

לסוכות

למנצח משכיל לבני קרח: באיל
 תערג עד אפיקי מים בן
 נפשי תערג אדוך אלהים: צמאה
 נפשי לאלהים לא חיי מתי אבוא
 ואראה פני אלהים: היתה דלי
 דמעתתי דחם יומם ולילה. באמר
 אדני כל היום איך אלהיך: אכה
 אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי
 אעברו בסך אהרם ערבית
 אלהים בקול רנה ותודה המון
 חוגג: מה תשתוחחי נפשי
 ותהמי עלי הוחיכי לאלהים כי
 עוד אודנו ישועות פניו ואלהי
 נפשי תשתוחח על בן אזכרך

מארץ ירדן וחרמנים מהר מצערה:
 תהום אל תהום כורא קחול
 צנוריק בל משבריק וגליך עלי
 עברו: יומם יציה יהוה חסדו
 וכליכה שירה עמי תפקה לא
 חיי: אומרה לא סדעי למה
 שכחתני קמה קדר אך ברחץ
 אויב: ברצח בעצמותי חרפוני
 צוררי באמרם אלי כל היום איך
 אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה
 תהמי עלי הוחיכי לאלהים כי
 עוד אודנו ישועת פניו ואלהי:
 שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי
 לא חסיד מאיש מרמה
 ועודה תפקטני: כי אתה אלהי

מֵעוֹי לְמָה זָנַחְתִּי לְמָה קָדַר
 אֶתְהַדָּךְ בְּלַחֵץ אוֹיֵב : שְׂדַח אוֹרְךָ
 וְאִמְתָּךְ הִמָּה יִנְחֹנֵנִי יְבִיאֵנִי אֶל
 הַר הַדְּשָׁךְ וְאֶל מְשַׁבְּנוֹתֶיךָ :
 וְאִבּוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֵל אֵל
 שְׂמַחַת גִּילִי וְאוֹרְךָ בְּכִנּוּר אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי : מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשִׁי וּמַה
 תִּקְהִי עָדִי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי
 עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנֵי וְאֱלֹהֵי :

לשמיני עצרת

לְמִנְצַח עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר
 קָדוֹד : הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי
 גִמַר חֲסִיד כִּי פִסּוּ אֲמוֹנִים מִבְּנֵי
 אָדָם : שׂוֹא וַיְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ

ל
 שִׁפְתַי חֲדָקוֹת בְּלִבִּי וְלִבִּי יִדְבָּרוּ :
 יִכְרַת יְהוָה כִּדְּשִׁפְתֵי חֲדָקוֹת
 לְשׁוֹן מִדְּבַרְתִּי גְדִלוֹת : אֲשֶׁר אָמְרוּ
 לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ מִי
 אֲדוֹן לָנוּ : מִשֵּׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת
 אֲכִילוֹנִים עֲתָה אָקוּם יֹאמֶר יְהוָה
 אֲשִׁית בְּיִשְׁעֵי יִפְיַח לוֹ : אֲמַרְוֹת
 יְהוָה אֲמַרְוֹת מְהֵרֹת כְּכֶסֶף צְרוּף
 בְּעַדִּיד לְאָרֶץ מִזְקָק שִׁבְעָתִים :
 אַתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ אֶמֶן
 הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם : סְבִיב רְשָׁעִים
 יִתְהַלְכוּן כָּרָם זְלוֹת לִבֵּנִי אָדָם :

ל פ ס ח

הֲרוּ לִיהוָה כִּירְטוֹב . כִּי לְעוֹלָם

חסדו : יאמרו גאולי יהוה
 אשר גאלם מיד צר : ומארצות
 קבצם ממזרח וממערב מצפון
 ומנים : תעו במדבר בשימון דרך
 עיר מושב לא מצאו : רעבים גם
 צמאים נפשם בהם תתעפר :
 ויצעקי אל יהוה ^{יאהרונג} יאהרונג בצר להם
 ממצוקותיהם יצילים : וידריכם
 בדרך ישרה לקבת אל עיר משב :
 יורו ליהוה חסדו ונגפלאותיו לבני
 אדם : כיהשביע נפש שוקקה
 ונפש רעבה מלא טוב : ישבי חשך
 וצלמות אסירי עני וברוד : כי
 הקרו אמרי אל ועצת עליון נאצו :
 ויבניע בעמל דבם בישדו ואין עזר :

לא
 ויצעקו אל יהוה ^{יאהרונג} יאהרונג בצר להם
 ממצוקותיהם יושיעם : יוציאם
 מחשך וצלמות ומוסרותיהם
 ינתק : יורו ליהוה ^{יאהרונג} יאהרונג חסדו
 ונגפלאותיו לבני אדם : כי שבר
 דלתות נחשת ובריחי ברוד נדעו :
 אולים מדרך פשעם ומעולתיהם
 יתענו : כי אכל תתעב נפשם
 ויגיעו עד שערי מות : ויצעקו אל
 יהוה בצר להם ממצוקותיהם
 יושיעם : ישלח דברו וירפאם
 וימלט משחיתותם : יורו ליהוה
 חסדו ונגפלאותיו לבני אדם :
 ויזכחו וזכחי תודה ויספרו מעשיו
 ברנה : יורדי הים באגיות עשי

מְדַאֲכָה בְּמַיִם רַבִּים : הִמָּה רָאוּ
 מַעֲשֵׂי יְהוָה וּנְפִלְאוֹתָיו בְּמַצִּיּוֹקָה :
 וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם
 גִּלְיוֹן : יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת .
 נִפְשָׁם בְּרָעָה תִּתְמוֹנֵג : יִחוּגוּ
 וַיִּנּוּעוּ בַשָּׁבוֹר . וְכֹל חֲבֻמָּתָם
 תִּתְבַּלֵּעַ : וַיַּצְעֲקוּ אֱלֹהֵיהָ בַצַּר
 לָהֶם וּמִמְצַקְתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : יִקַּם
 סְעָרָה לְדַמְמָה וַיִּחֲשׂוּ גְלִיהֶם :
 וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחֵם אֵל מַחֲזִי
 חֲפָצָם : יִרְדּוּ לִיהוָה ^{יִתְרוֹנָה} חֲסֵדוֹ
 וּנְפִלְאוֹתָיו לְבְנֵי אָדָם : וַיִּרְוֹמְמוּהוּ
 בְּהַלְעָם וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים
 יִהְדְּלוּהוּ : יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמַדְבָּר
 וּמַצְאֵי מַיִם לְצִמְאֹן : אֶרֶץ פְּרִי

לְמַלְחָה מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ : יֵשֶׁם
 מִדְּבַר לְאִגַּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
 לְמַצְאֵי מַיִם : וַיּוֹשֶׁב שֵׁם רַעֲבִים
 וַיִּכְוֶנְנוּ עִיר מוֹשֵׁב : וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת
 וַיִּשְׂעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה :
 וַיִּבְרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבְהִמָּתֵם לֹא
 יִמְעִיט : וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחֲוּ מֵעַצֵּר רָעָה
 וַיִּגְזוּ : שִׁפְךְ בּוֹ עַד גְּדִיכִים וַיִּתְעַם
 בְּתַהוֹ לֹא-דָרַךְ : וַיִּשְׁגַּב אֲבִיוֹן
 מְעוֹנֵי וַיֵּשֶׁם בְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת : יִרְאוּ
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכֵד עוֹלָה קִפְצָה
 פִּיהָ : מִירְחֻקֵם וַיִּשְׁמַר-אֱלֹהֵהָ
 וַיִּתְבוּנְנוּ חֲסֵדֵי יְהוָה ^{יִתְרוֹנָה} :

לשבו עות

למנצח להוד מזמור שיר: יקום
 אלהים ופוצו אויביו וינוסו
 משנאו מפניו: בהגדה עשן
 תגדה בהם הונג מפני אש
 יאברו רשעים מפני אלהים:
 וצדיקים ישמחו ועדו לפני
 אלהים וישישו בשמחה: שירו
 לאלהים זמרו שמו סלו קרכב
 בערכות ביה שמו ועדו לפניו:
 אבי יתומים ודין אלמנות אלהים
 במעון קדשו: אלהים מושב
 יחידים ביתה מוציא אסירים
 בפושרות אך סוררים שכו
 צחיקה: אלהים בצאתך לפני

עמד בצעדך בוישימון סלה: ארץ
 רעשה אף שמים נשפו מפני
 אלהים זה סיני מפני אלהים
 ישראל: נשם נדבות תניף אלהים
 נחלתך ונלאה אתה כוננתה:
 חיתך ישבו בה תבין בשובתך
 לעני אלהים: אדני יתן אמר
 המבשרות צבא רב: מדכי
 צבאות יהדון יהדון ונת בית
 תחלק שקד: אם תשכבון בין
 שפתים כנפי יונה נחפה בכסף
 ואברותיה בירקרק חרוץ: בפרש
 שדיו מלכים בה תשלג בצלמון:
 הר אלהים הר בשן הר נבגנים
 הר בשן: למה ותרצדון הרים

וּבְנִגְנִים הִהָרַח חֲמַר אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ
 אֶף יִהְיֶה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח יִשְׁכֵּן לְנֶצַח : רָכַב
 אֱלֹהִים רִבְתִּים אֶדְפֵי שְׁנָאן אֲדֹנֵי
 בָּם סִינֵי בִקְדָשׁ : עֲלִית לְמָרוֹם
 שְׁבִית שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנֹת בְּאָדָם
 וְאֶף סוֹרְרִים לְשִׁכְן וְזֶה אֱלֹהִים :
 בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם אִיוֹם יַעֲמֵס־לִנְנֵי
 הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ סִלָּה : הָאֵל לָנוּ אֵל
 לְמוֹשְׁעוֹת וְלִדְהוּהָ אֲדֹנֵי לְמֹוֹת
 תּוֹצְאוֹת : אֶךְ אֱלֹהִים יִמְחֵץ רֹאשׁ
 אוֹיְבֵי קִדְקֵד שְׁעַר מִתְּהַדֵּךְ
 בְּאִשְׁמִי : אָמַר אֲדֹנֵי מִבֶּשֶׁן אֲשִׁיב
 אֲשִׁיב מִמְּצֹדוֹת יָם : לְמַעַן תִּמְחֵץ
 הַגִּדְדָּ בָרֶם לְשׁוֹן כְּלָבִיךָ מֵאוֹיְבִים
 מִנְּהוּ : רָאוּ הַדְּלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים

הַדְּלִיכוֹת אֲדֹנֵי מִלְכֵי בִקְדָשׁ : קִדְמוּ
 שָׂרִים אַחַר נִגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת
 תּוֹפְפוֹת : בְּמִקְהָלוֹת בְּרָכוּ אֱלֹהִים
 אֲדֹנֵי מִמְקוֹר יִשְׂרָאֵל : שֵׁם בְּנִימִין
 צָעִיר הָדָם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם
 שָׂרֵי זְבֻדִין שָׂרֵי נִפְתָּלִי : צִוָּה אֱלֹהֵיךָ
 עֲדָךְ עִוָּה אֱלֹהִים זֶו פְּעַדְתָּ לָנוּ :
 מִהֵיכַלְךָ עַד יִירוּשָׁלַיִם לָךְ יוֹכִידוּ
 מְלָכִים שִׂי : גָּעַר חַיִּת קִנְיָה עֲדַת
 אֲבִירִים וּבְעַגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס
 בְּרָצִי כֶסֶף בְּזוֹר עַמִּים קְרֻבוֹת
 יִחַפְצוּ : יֵאָתִי חֲשַׁמְנִים מִנִּי
 מִצָּרִים כּוֹשׁ תִּרְיֵץ יְדִיו לֵאלֹהִים :
 מִמְּקֹוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים
 זְמְרוּ אֲדֹנֵי סִלָּה : לְרֹכֵב בְּשָׁמַי

גְּשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוּ
 בְּדַבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ
 וְחֻקֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הִם חַיֵּינוּ
 וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם
 וְלַיְלָה. וְאַהֲבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ
 לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱהִרֹנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

לריך להסמיע לאזניו בק"ש, ויקרא אופס בטעמים ובכונה,
 וידקדק מאלד בלותינהיב :

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱהִרֹנוּ יְיָ אֱהִינוּ
 יְהוָה אֱהִרֹנוּ יְיָ אֱהִי :

ואומר בלחש

בְּרוּךְ שֵׁם כְבוֹד מְלָכּוֹתָיו לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְאַהֲבַתְךָ אֶת יְהוָה יְיָ אֱהִיךָ
 בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ

וּבְכָל מְאֵדֶךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם |
 עַל לִבְבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ
 וְרַבְרַתָּ בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְדַבְרֶתְךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְךָ
 וּבְקוּמְךָ : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ
 וְהָיוּ לְטַטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ : וּבַתְּבִיתָם
 עַד מְזֻזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֵי מִצְוֹתַי
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל
 נַפְשְׁכֶם : וּנְתַתִּי מִטֶּר אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִדְקוּשׁ וְאִסְפַּת דְגָנְךָ

ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
 בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
 השמרו לכם פן יפתה לבבכם
 וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
 והשתחוויתם להם: וחרה ^{יפסיק מטט}
 אף יהוה יאכדונסי בכם ועצר את-
 השמים ודא יהיה קטר והארמה
 לא תמן את יבולה ואבדתם
 מהרה מעל הארץ השבה אשר
 יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
 אדה עד לבבכם ועד נפשכם
 וקשרתם אתם לאות על ידכם
 והיו קטושפת בין עיניכם:
 ולמדתם אתם את בניכם לדבר

בם בשבתך בביתך ובדלתך
 בדורך ובשכבה ובקימך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך
 ובשעריך: למען ירכו ימיכם וימי
 בניכם על הארמה אשר ^{יבטה היטב}
 אלה ^{אלה הטין} נשבע יהוה יאכדונסי לאבתיכם
 לתת להם פימי השמים עד-
 הארץ:
 ויאמר יהוה אד-משה לאמר:
 דבר אל בני ישראל ואמרת
 אלהם ועשו להם ציצית עד פנפי
 בגדיהם דורתם ונתנו עד ציצית
 הקנה פתיל תכלת: והיה לכם
 לציצית וראיתם אתו וזכרתם את-
 בל מצות יהוה ועשיתם אתם

וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
 לֹא־הֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה יֵאָדְרוּנִי אֱלֹהֵיכֶם
 יסין לקיים מצוה של זכירת ייחוד מלכים אשר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לְהֵיזֵת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 יאסדוקסי אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

וְחֹזֵק כֶּסֶף יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וְאִמּוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עֲדֵינוּ . כִּי
 הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְקֵתוּ
 וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ . הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
 מִלְּכִים . הַנִּגְאֵלֵנוּ מִלְּבַנוּ מִבַּיַּת כָּד

עֲרִיצִים . הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִמוֹ .
 הַמְּשַׁלֵּם נְמוּד לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ:
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט
 רַגְלֵנוּ . הַמְּדַרְיֵכֵנוּ עַל בְּמוֹת
 אוֹיְבֵינוּ . וַיָּרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל
 שׁוֹנְאֵינוּ . הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה
 בַּפְּרָעָה . בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
 בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם . הַמַּכָּה בְּעִבְרַתוֹ
 כָּד בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם . וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם לְחֵרוֹת עוֹלָם .
 הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף
 וְאֶת רוּדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע . רְאוּ בָנִים אֶת
 גְּבוּרַתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשֵׁמוֹ

ומקביתו ברצון קבלו עליהם
 משה ובני ישראל קח ענו שירה
 בשמחה רבה ואמרו כלם. מי
 כמכה באלים יהוה מי כמכה
 נאדר בקדש נזרא תהלת עשה
 פלא: מקביתך יהוה אלהינו ראו
 בניך עליהם יחד כלם הודו
 והמליכו ואמרו יהוה יסדנו ומלך
 לעולם ועד: ויאמר ביהודה יהוה
 את יצק וגאלו מיד חזק ממנו:
 ברוך אתה יהוה אלהינו ואל
 ישראל:

השגיבנו אבינו לשלום.
 ותעמידנו מלפני לחנים
 טובים ולשלום. ופרוש עלינו

סבת שדוכך ותקננו מקבנו.
 בעצה טובה מקבניך והושיענו
 מהרה למען שמך. והגן בעדנו.
 ופרוש עלינו ועל ירושלים עירך.
 סבת רחמים ושלום. ברוך אתה
 יהוה אלהינו יהוה אלהינו הפורש סבת שלום
 עלינו ועל כד עמו ישראל ועל
 ירושלים. אמן:

חס חל בשנת מוספים

ושמרו בני ישראל את השבת בעשות
 את השבת לדורותם ברית עולם:
 כיני ובין בני ישראל אות היא לעולם.
 כי ששת ימים עשה יהוה אלהינו את
 השמים ואת הארץ וכוים השביעי שבת
 ונקפיש: ע"כ

אם חל בחול אומרים זה דוקא
 אלה מועדי יהוה ^{יאחדונה} יאהדונה ^{מקראי} מקראי
 קדש. אשר תקראו אותם
 במועדם: וידבר משה את מועדי
 יהוה ^{יאחדונה} יאהדונה אל בני ישראל:

ואומרים חצי קדוש

אדניו שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה ^{יאחדונה} יאהדונה (6) אלהינו
 ואלהי אבותינו. יהי אברהם.
 אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל
 הגדול הגבור והנורא. אל עדיון.
 גומל חסדים טובים. קונה הכל
 וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן ^{כמגן יכון מספר} (כמגן יכון מספר
 ג"ס אד) ברוך אתה יהוה ^{יאחדונה} יאהדונה (סד)
 מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. (רת אנלא)
 מחיה מתים אתה. רב להושיע.
 בקץ אומר מוריד הטל

כסודך משיב הרוח ומוריד הגשם
 מכלכל חיים בחסד. מחיה
 מתים ברחמים רבים סומך
 נוֹפְלִים. ורופא חולקים. ומתיר
 אסורים. ומקים אמונתו לישני
 עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי
 דומה לך. מקדך ממת ומחיה
 ומצמיח ישועה:

ערבית לשש רגלים

וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 הַמַּחְיֶה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ. וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ.
 וְקְדוּשִׁים בְּכָל-יוֹם. יְהַלְלוּךָ
 סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים.
 אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל-הַקְּשׁוֹנוֹת.

כשבת וחול המועד במקום אתה בחרתנו אומרים
 אתה קדשת את יום השביעי לשמך ו
 תבלית מעשה שמים וארץ. וברכתו
 מכל הימים, וקדשתו מכל הימים. ובן
 בתוב בתורתך:

ערבית לשש רגלים מא

וְקְדַשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקָרַבְתָּנוּ
 מִקְּרָבֵנוּ לְעִבְדֹתֶיךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

כשחל יום טוב במוצאי שבת מוסיפים
 ותוֹדֵי'עֵנוּ מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה. וְתִלְמַדְנוּ
 לַעֲשׂוֹת בְּהֵם חֲקֵי רִצּוֹנְךָ. וְתִתֵּן
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים
 וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתִנְחִיזְנוּ
 זְמַנֵּי שִׁשּׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי גְדֻלָּה.
 וְתוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַׁת שְׁבֵת וּבְכוֹר מוֹעֵד
 וְחַגֵּינִת הַרְגֵל. בֵּין קְדֻשַׁת שְׁבֵת וְקְדֻשַׁת
 יוֹם טוֹב הַבְּרִיָּה. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁת

לשבת וחול המועד

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם: וַיְכַל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכְתּוֹ אֲשֶׁר
 עָשָׂה וַיִּשְׁבֵּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֶאכְתּוֹ

ימי המעשה הקדש והקדשית והקדשת
את עמך ישראל בקדשתך; ע"כ
ותתן לנו יהוה אלהינו
באהבה (בשם שבתות קמנוחה ר)
מועדים לשמחה. חגים וזמנים
לששון את יום

(בשבת השבת הנה. ואת יום)

בסוכות חג הסופות הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן שמחתנו;
בשש שמני חג עצרת הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן שמחתנו;

לשבת וחול המועד

אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו כי בו שבת מכל מעמלתי
אשר עבדתי אלהים לעשות:

בפסח חג המצות הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן חרותנו;
בשבעה חג השבועות הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן מתן תורתנו;
באהבה מקרא קדש. וזכר
ליציאת מצרים:

להינו ולאהי אבותינו ועלה ויבא
ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד. ויזכר וזכרוננו. וזכרון
אבותינו. וזכרון יהושדים. עירך

לשבת וחול המועד

וישמחו במדכיהך שומרי שבת וקוראי
עונג. עם בחדשי שבועי. כלם
ישבעו ויהענגו משוכרך. ויהשביעי רצית בו

וּזְכְרוּן מְשִׁיחַ בְּנֵי דוֹר עֲבָדְךָ. וּזְכְרוּן
 כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 לְמַלְיֻטָּה לְטוֹבָה. חֵן חֵן חֵן
 וְדַרְחָמִים. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם
 בְּיוֹם (בשבת הששית הזה. וביום)

בסוכות חג הסוכות בש"ע שמיני חג עצרת
 בספח חג המצות בשבועות חג השבועות
 הזה. ביום טוב מקרא קדש הזה.
 דרחם בו עלינו ודהושיענו. וזכרנו
 יהוה אלהינו אללהינו בו לטובה.

לשבת וחול המועד

וקדשתו. חמדת ימים אותו קדשתו זכר
 למעשה בראשית;
 אללהינו ואהי אבותינו רצה נא במנוחתנו
 קדשנו במצותיך. שים חלקנו

מנ
 וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ
 לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדָבָר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים חַסִּים וְחַנּוּן. וְחַמּוּד וְרַחֲם
 עֲדִינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֲדִיק עֵינֵינוּ.
 כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חַנּוּן וְרַחֲמִים אַתָּה;

והשיאנו יהוה אלהינו אללהינו את
 ברברת מועדיך לחיים
 בשמחה ובשלום. באשר רצית
 ואמרת לברכנו בן תברכנו סדה;
 (בשבת אלהינו ואהי אבותינו רצה נא
 במנוחתנו) קדשנו במצותיך.

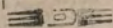
לשבת וחול המועד

בתורתך. שבענו מטובך. שמח נפשנו
 בישועתך. ומחר לבנו לעבדך באמת.
 ותנחילנו יהוה אלהינו באהבה

שום חֲדָקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ . שְׂבַעֲנוּ
 מִטּוֹבְךָ . שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ .
 וְשַׁחַר לִבְנֵי לַעֲבָדְךָ בְּאֵמֶת .
 וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַשְּׁבִיבָה
 (בְּרִצּוֹן) . בְּשִׂמְחָה וּבִשְׂשׂוֹן . (בַּשְּׁבִיבָה
 שְׁבִיבָתוֹ) כּוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ . וְיִשְׂמְחוּ
 בְךָ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יִשְׂרָאֵל
 (בַּשְּׁבִיבָה הַשְּׁבִיבָה) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵנוּ :
 רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ

לשבת וחול המועד

וּבְרִצּוֹן שִׁבְתֵּךָ קִדְשֶׁךָ . וְיִנְחוּ כִּהּ כָּל
 יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ . בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵנוּ :
 רְצֵה יְהוָה וְכִי וְעֵלָה וּבֵא דָךְ ָא וְגַר הַעַמִּירָה .

יִשְׂרָאֵל וְלַתְּפִלָּתָם שְׁעָה . וְהִשְׁבַּח
 הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ . וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם מְהֵרָה בְּאֵהָבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן . וְתֵהִי לְרִצּוֹן תָּמִיד
 עֲבוּרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוּם . תַּחֲפִיץ
 בְּנוֹ וְתִרְצֵנוּ וְתִחְזִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ הַמְּחַזֵּר
 שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ (וי) אֱלֹהֵינוּ
 נִלְהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא .
 לְדָר וְלִרְנוּדָה לָךְ וּנְסַפֵּר תְּהַדְתֶּךָ .

על חיינו המסורים בידך. ועל
 נשמותינו הפקודות קך. ועל
 נפוך שבבך יום עמנו ועד
 נפלאותיך וטובותיך שבבך עת.
 ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא
 כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו
 חסדיך. כי מעולם קוינו לך.
 ועל כדם יתברך ויתרמם ויתנשא
 תמיד שמך מדבנו לעולם ועד.
 וכל החיים יודוך סקה.
 ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סקה האל הטוב.
 ברוך אתה יהוה ^{יהוה} יאהרונת ^{יהוה} (ס) הטוב
 שמך וקך נאה להודות (ס"ס כה"ת):

שים שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו כלנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה לא הינו תורה וחיים
 אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושלום. וטוב בעיניך
 לברכנו. ודברך את כל עמך
 ישראל ברוב עז ושלום:
 ברוך אתה יהוה ^{יהוה} יאהרונת ^{יהוה} המברך
 את עמו ישראל בשלום. אמן
 יהיו קרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה ^{יהוה} יאהרונת ^{יהוה} צורי וגואלי:
 אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
 מדבר מרמה. ודמקולי נפשי

תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה.
 פתח לבי בתורתך. ואחרי
 מצותך. תרהור נפשי. וכל
 הקמים עלי לרעה: מהרה הפר
 עצתם ומדקל מחשבותם. עשה
 למען שמך. עשה למען ימינך.
 עשה למען תורתך. עשה למען
 קדושתך. למען יחדצון ידידך
 (ר"ס ס"ו) הושיעה ימינך וענני:
 יהוי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה יאסדוני צורי וגואלי:
 עושה שלום במרומי הוא
 ברחמי ועשה שלום עדינו
 ועד כל עמו ישראל ואמרו אמן:

כשחל בשבת אומרים בקלרם עם החזן ומעומר
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל
 אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
 אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי
 וימדהו אתו כן בו שבת מכל מלאכתו
 אשר ברא אלהים לעשות:

ואחר כך אומר החזן ברכת מעין שבע. אך בליל
 פסח שחל להיות בשבת מנהנינו בכנראד יע"א
 שאין לאומרה, אלא מיד יתחיל הלל:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול
 הגבור והנורא. אל עדין קונה
 ברחמי שמים וארץ. מגן אבות
 בדברו. מהיה מתים במאמרו.

האל הקדוש שאין כמוהו. המניח
 לעמו ביום שבת קדשו. כי כם
 רצה להניח להם. לפניו נעבוד
 ביראה ופחד. ונודה לשמו בכל
 יום תמיד. מעין הברכות
 וההודאות. ארון השלום. מקדש
 השבת ומברך השביעי. ומניח
 בקדשה לעם מדשני ענג. וקר
 למעשה בראשית:

אלהינו ואדחי אבותינו. רצה נא
 במנוחתנו. קדשנו במצותיך שים
 חלקנו בתורתך. שבענו משוכך.
 שמח נפשנו בישועתך. וטהר
 לבנו לעבדך באמת. והנחילנו
 יהוה אלהינו באהבה וברצון

שבת קדשך. וינוחו בה כד ישרא
 מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה
 מקדש השבת:

ואו' קדיש תתקבל (דף 90)

אם חל בחול (חוץ מליל פסח) אומרים

יהי שם יהוה מברך. מעתה ועד
 עולם: ממזרח שמש עד מבואו
 מהקדש שם יהוה: רם עד כד גלים
 יהוה. על השמים כבודו: יהוה
 אדננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

ואומר קדיש תתקבל

בשני לילות ראשונים של פסח אומרים

ברוך אתה יהוה אלהינו אלהינו
 מך העולם אשר קדשנו

בַּמִּצּוֹת יוֹצֵינֵנו לְגִמּוֹר אֶת הַהֶדְלָל׃
 הַקְּלוּנִיהָ׃ הִלְלוּ עִבְדֵי יְהוָה ^{יֵהוּדֵנָה} יֵהוּדֵנָה
 הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה׃ יְהִי שֵׁם
 יְהוָה מְבֹרָךְ׃ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
 מִמְּזֵרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאֵי מַהְדָּל
 שֵׁם יְהוָה׃ רֵם עַל כָּל גּוֹיִם׃ וַיְהִי
 עַד הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי בְיְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהֵי דְשָׁבֵת׃
 הַמְּשַׁפִּילֵי דְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
 מְקִימֵי מַעֲבַר דְּדַ מְאַשְׁפּוֹת יְרִים
 אֲבִיוֹן׃ דְּהוֹשִׁיבֵי עִם גְּדִיבִים עִם
 גְּדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבֵי עֶקְרַת הַבַּיִת
 אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּנָה׃
 בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם׃ בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לֵעָו׃ הֵיטָה יְהוּדָה

לְקַדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמְשַׁלּוֹתָיו׃ הַיֵּם
 רָאָה וַיִּגַּם הַיִּרְדָּן יִסַּב דְּאַחֹר׃
 הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי
 צֶאֱן׃ מֵהִדְקָה הַיֵּם בִּי תִגּוֹם הַיִּרְדָּן
 תִּסַּב דְּאַחֹר׃ הַהָרִים תִּרְקְדוּ
 כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֶאֱן׃ מִדְּפְנֵי
 אֲדוּן הוֹדֵי אֲרֶץ מִדְּפְנֵי אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב׃ הַהֶפְקֵי הַצּוֹר אֲנִים מֵיָם
 חֲדָמִישׁ לְמַעֲיָנו מֵיָם׃
 לֹא לָנוּ יְהוָה ^{יֵהוּדֵנָה} יֵהוּדֵנָה לֹא לָנוּ בִּי
 דְשִׁמְדָה תֵּן כְּבוֹד עַד חֶסֶדְךָ עַד
 אֲמַתְךָ׃ דְּמָה יֵאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵי־
 נָא אֵל הֵיחָם׃ וְאֵלֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כָּל
 אֲשֶׁר חִפֵּץ עֲשֵׂה׃ עֲצִבְיָהֶם כְּסָף
 וְזָהָב מְעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פָּה דְהֵם

ולא ידברו עינים דהם ולא יראו:
 אזנים דהם ולא ישמעו אף דהם
 ולא יריחון: ידיהם ולא ימישון
 רגליהם ולא יתקכו לא יתנו
 בגרוגם: כמותם יהיו עשיהם כל
 אשר בטח בהם: ישראל בטח
 ביהוה עזרם ומגנם הוא: בית
 אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם
 הוא: וראי יהוה בטחו ביהוה
 עזרם ומגנם הוא:

יהוה ^{ואהרונותי} זכרנו יברך. יברך
 את בית ישראל יברך את
 בית אהרן: יברך יראי יהוה
 הקטנים עם הגדולים: יוסף יהוה
 עליכם. עליכם ועל בניכם:

ברוכים אתם יהוה עשה שמים
 וארץ: השמים שמים יהוה.
 והארץ נתו לבני אדם: לא
 המתים יתקדוה ולא כל ירדי
 דומה: ונאנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם יתקדוה:

אהבתי כי ישמע ^{ואהרונותי} יהוה את
 קולי תחנוני: כי הטה אזני
 לי ובימי אקרא: אפפני חבלני
 מות ומצרי שאל מצאוני צרה
 ויגון אמצא: ובשם יהוה אקרא
 אנה יהוה מדטה נפשי: חנון
 יהוה וצדיק ואלהינו מרחם:
 שמר פתאים יהוה ^{ואכדונסי} דלתי ולי
 יהושיע: שובי נפשי למנוחוכי כי

יהוה נמר עליכי: פי חלצת |
 גפשי ממוות את עיני מן־המַעַה
 את רגלי מן־חי: את־הַקֶּדַךְ לִפְנֵי
 יהוה בארצות החיים: האַמְנַתִּי
 כי אִדְבַר אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד: אֲנִי
 אִמְרַתִּי בַחֲפוּי כִּדְהָאָדָם כּוֹב:
 מֵה־אֲשִׁיב לַיהוה כִּדְתַגְמֹלוּהִי
 עָלַי: כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׂם
 יהוה אֶקְרָא: גִּדְרֵי לַיהוה אֲשַׁלֵּם
 נְגִדָה־גַּא לְכָל עַמּוֹ: יָמֵר בְּעֵינֵי
 יהוה הַמְּוֹתָה לַחֲסִידָיו: אֲנִה יהוה
 כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּיָד
 אִמְתְּךָ פִּתְחֹת לְמוֹסְרֵי: קֶךְ אֲזַבַּח
 זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׂם יהוה אֶקְרָא:
 גִּדְרֵי לַיהוה אֲשַׁלֵּם נְגִדָה־גַּא לְכָל

עַמּוֹ: בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יהוה בְּתוֹכְכִי
 ירושלים הַדְּלוּיָהּ:
 הִלְלוּ אֶת יהוה כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ
 כָּל הָאֲמִים: כִּי נִכְר עָלֵינוּ |
 חֲסִדוֹ וְאִמַּת יהוה לְעוֹלָם הַדְּלוּיָהּ
 הוֹדוּ לַיהוה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֲהֲרֹן כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי
 יהוה יִסְדּוּכִי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
 מִן־הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמִּרְחֵב
 יְהוָה: יהוה לִי לֹא אֶירָא מֵה־
 יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יהוה לִי בְעֵזְרִי
 וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת
 בַּיהוה מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת

בַּיהוָה מִבְּטַח בְּגִדֵיבוֹיִם : כָּל גִּלּוֹם
סִבְכוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִידָם :
סִבְכוּנִי גַם סִבְכוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִידָם : סִבְכוּנִי כַדְבָּרִים דַּעֲכוּ
כַּאֲשֶׁר קִצִּים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִידָם :
דַּהֲהֵרְחִיתָנִי לְגַפְלֵךְ וַיְהוֶה עֲזָרְנִי :
עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי קִישׁוּעָה :
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְדִּי צַדִּיקִים
יִמִּין יְהוָה עֲשֵׂה חַיִּל : יִמִּין יְהוָה
רוֹמְמָה יִמִּין יְהוָה עֲשֵׂה חַיִּל : לֹא־
אֲמוֹת כִּי־אֲחֹה וְאִסְפַּר מַעֲשֵׂי יְהוָה :
יִסַּר יִסְרָנִי יְהוָה וְדַמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי :
פָּתַחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק אֲבֹא־בָם
אֲרֹדָה יְהוָה : וְהֵהֱשַׁעַר לְיְהוָה ^{וְאֲחֹרֹנִיתִי}
צַדִּיקִים יִבְאוּ בּוֹ : אֲרֹדָה כִּי עֲנִיתָנִי

וַתְּהִי לִי קִישׁוּעָה : חִיד־ אֲבָן מֵאֲסוּ
הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פִּנָּה : אֲבָן
מֵאֵת יְהוָה הֵיטָה וְאֵת הַיֹּאנְפְּלֹאת
בְּעֵינָיו : מֵאֵס זֶה הַלֵּוִם עֲשֵׂה יְהוָה
נְגִידָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ : ^{אֵס}
אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא : ^{אֲנִי}
אֲנִי יְהוָה הַצִּלִּיתָה נָא : ^{אֲנִי}
בְּרִידֶךָ הִבֵּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַבְנוּכֶם
מִבֵּית יְהוָה : כִּי־ אֵל יְהוָה וַיָּאֵר
דָּנוּ אֲסֻרוֹ חַג בַּעֲבַתִּים עַד בְּקִרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ : ^{אֵל} אֲדִי אֲתָה וְאֲרֹדָה אֲלֵהִי
אֲרוֹמְמָךְ : ^{אֵל} חִיד־ לְיְהוָה כִּי־שׁוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ : ^{אֵל}
יְהַלְלוּךָ יְהוָה וְיִתְּנוּ־לְךָ אֱלֹהֵינוּ כָּל
מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים

עושי רצונך ועמך בית ישראל .
 בקם ברנה יורו ויברכו וישבחו
 ויפארו את שם כבודך . כי דך
 טוב הודות . ולשמך נעים לומר
 ומעולם ועד עולם אתה אל ; ברוך
 אתה יהוה ^{יהוה} מלך מהלל
 בתשבחות . אמן :

ואמר החזן קדיש תתקבל (דף כב)

אם חל בשבת מוסיפין

מזמור לדוד . יהוה רועי לא אֶחָסֵר
 בנאות דשא ירביצני . על מי מנחות
 ינחמני : נפשי ישׁוּבָב . ינחמני במענלי צדק
 למען שמו : גם כי אֶלֶף בָּנִיא צְדָמֹת לֹא
 אִירָא רַע כִּי אֶתָּה עֲמָדִי . שְׁבַטְךָ וּמִשְׁעֲנֶתְךָ
 הִטָּה יִנְחָמְנִי : תַּעֲרוֹךְ קַפְנִי | שְׁלַחַן נֶגֶד

צָרִי . דִּשְׁנָתָּ בְשֶׁמֶן ראשי בוס ינוק : אֶךְ
 מִזֵּב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כֹל יְמֵי חַיִּי . וְשִׁכְתִּי
 בְּבֵית יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים :

בחג הסוכות ובשמיני עצרת . ובשכונות אומרים

שיר המעלות לדוד שמחתני
 באמרים לי בית יהוה גלך ;
 עמדות היו רגלינו בשעריך
 ירושלים : ירושלים הבנויה בעיר
 שחברה לה יחדו : ששם עלו
 שכטים שבטי יה עדות לישראל
 להודות לשם יהוה : כי שמה
 ישבו כסאות למשפט כסאות
 לבית דוד : שאדני שלום ירושלים
 ישליו אהביך : יהי שלום ברחיבך
 שלוח בארמנותיך : למען אחי

וְרָעִי אֲדַבְרָה גַּא שְׁלוֹם בְּךָ : דְּמַעַן
 בֵּית יְהוָה יִסְדּוּנִי וְיִסְדּוּנִי אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשׁוּהָ
 טוֹב לָךְ :

בפסח אומרים

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לַעֲזוֹ : הֵיטָה יְהוּדָה
 לְקַדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלֹתָיו : הַיּוֹם
 רָאָה וַיִּנָּס הַיִּרְדֵּן יִסַּב דְּאֲחֹר :
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבִגְי
 צֹאן : מִה־לָּךְ הַיּוֹם כִּי תָנוּס הַיִּרְדֵּן
 תִּסַּב דְּאֲחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ
 כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבִגְי צֹאן : מִדְּפְנֵי
 אֲדוֹן חוּדֵי אֶרֶץ מִדְּפְנֵי אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב : הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲנִים־מִים
 חֲדָמִישׁ לְמַעֲיָנו מִים :

ואומרים קדיש יהא שלמה, וברכו, ואח"כ אומרים

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל. לְתַת
 גְּדֻדָה דְּיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. שְׁלֵא
 עֲשָׂנוּ כְּגֻוֵי הָאָרְצוֹת. וְלֹא שְׁמַנּוּ
 כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם
 חִדְקְנוּ כְּהֵם וְגִוְרֵדְנוּ כְּכֹל הַמוֹנִים.
 שְׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים דְּהֶבֶד וְרִיק
 וּמִתְפַּלְּדִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ.
 (וְכִשְׂיֹאמַר וְאִנְחֵנו מִשְׁתַּחֲוִים, יִכְרַע כָּל גּוֹפוֹ) וְאִנְחֵנוּ
 מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַדְבֵי
 הַמְּדָבִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 שְׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ.
 וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַד.
 וְשׁוֹכֵנֵת עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא
 אֲדַחֲנוּ וְאִין עוֹד אַחַר. אֲמַת

מלכנו ואפס זולתו. כפתוב
 בתורה. וידעת היום והשבות
 אל לבבך כי יהוה אחד ^{יהוה אחד} הוא
 האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת. אין עוד:
 על בן נקמה דך יהוה ^{ואסדגסי} אלהינו
 קראות מהרה בתפארת עוז
 (ס"ס כה"ת) להעביר גלולים מן
 הארץ והאגידים פרות ופרתון.
 לתקן עולם במלכות שדי. וכל
 בני בשר וקראי בשמך להפנות
 אדך כל רשעי ארץ. ופירו וידעו
 כד יושבי תבל. כי דך תברע כל
 בך תשבע כד לשון. לפניך
 יהוה אלהינו יברעו ויפלו ודכבוד

שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את
 עול מלכותך. ותמלוד עליהם
 מהרה לעולם ועד. כי המלכות
 ישך היא. ודעולמי עד תמלוד
 בככוב. כפתוב בתורתך. יהוה
 ימלוד לעלם ועד: ונאמר יהוה
 יהוה למלך על כל הארץ. ביום
 ההוא יהוה יהוה ^{יהוה אחד} אחד
 ושמו אחד:

ונודגים לומר

רבי חנניה בן עקשיה אומר רצה הקדוש ברוך הוא
 לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה
 ומצות שנאמר יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה
 יאדיר:
 ואומרים קדיש על ישראל

תזכו לשנים רבות ונעימות

*** ❁ ❁ ❁ ***

סדר שבע' אושפיזין

בכל לילה מחג הסוכות קודם שיכנס לסוכה
יעמוד בפתח ויאמר

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדהילו
ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה ברה
ביחודא שלים בשם כל ישראל. הנה אנחנו באים
לקיים מצות עשה לשב בסוכה כמו שצונו ה' אלהינו
בתורתו הקדושה בסכות תשבו שבעת ימים כל
האירח בישראל ישבו בסוכות : למען ידעו דרחיכם
כי בסכות השבת את בני ישראל בהוציא אתם מארץ
מצרים. לתקן את שרשה במקום עליון לעשות רצון
בוראנו ויהרמ"או"א שיהא עתה עת רצון לפניך. ויהי
עילו אושפיזין עלאין קדישין. עילו אַבְהָן
עלאין קדישין למיתב בצלא דמהימנותא
עלאה בצלא דקידשא בריך הוא :

ליל א' ליעוד אברהם רחימא אבא קדישא
וליעוד עמיה יצחק ויעקב משה
ואהרן יוסף ורוד :

סדר שבעה אושפיזין

נה

ליל ב' עורו וכו'. ליעול יצחק עקידא אבא
קדישא וליעוד עמיה אברהם יעקב
משה ואהרן יוסף ורוד :

ליל ג' עורו וכו'. ליעוד יעקב שלימה אבא
קדישא ולישול עמיה אברהם יצחק
משה ואהרן יוסף ורוד :

ליל ד' עורו וכו'. ליעוד משה רשיא מהימנא
וליעוד עמיה אברהם יצחק ויעקב
אהרן יוסף ורוד :

ליל ה' עורו וכו'. ליעוד אהרן פרנא רבא
קדישא וק'עוד עמיה אברהם יצחק
ויעקב משה יוסף ורוד :

ליל ו' עורו וכו'. ליעוד יוסף צדיקא וליעוד
עמיה אברהם יצחק ויעקב משה
ואהרן ורוד :

ליל ז' עורו וכו'. ליעוד דוד מלכא משיחא
וליעוד עמיה אברהם יצחק ויעקב
משה ואהרן יוסף :

בְּסִבּוֹת תִּשְׁכּוּ שִׁבְעַת יָמִים . תִּיכּוּ
 אוֹשְׁפִיּוֹן עֲלֵאִין מְדִישׁוֹן תִּיכּוּ אַבְרָהָן
 עֲלֵאִין מְדִישׁוֹן מִיִּתְבַּב בְּצֵלָא דְמַהֲיִמְנוּתָא
 עֲקָאָה בְּצֵלָא דְמוֹדֵשׂא בְרִיךְ הוּא : זְבָאָה
 חוֹקְמָנָא זְבָאָה חוֹקְמָהוֹן דְיִשְׂרָאֵל דְקִתִּיב בִּי
 חֵלֶק יְהוָה יִתְחַנְּנֵהוּ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחְתָּהוּ :

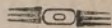
אח"כ ישב בסוכה ויאמר (מלשון חכמים ח"ב)
 ליל א' ואברהם זקן בא בימים וה' בירך את אברהם
 בכל : (שבעה פעמים)
 ליל ב' וזרע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא
 מאה שערים ויברכהו ה' (ז"פ)

ליל ג' מה טובו אהלך יעקב משכנותיך ישראל : (ז"פ)
 ליל ד' תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב (ג"פ)
 והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על
 פני האדמה . (ג"פ) ולא קם נביא עוד בישראל
 כמשה אשר ידעו ה' פנים 4 פנים : (ג"פ)

ליל ה' וידבר יהוה א' משה לאמר : דבר א' אהרן ואל
 בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם :
 ברכך ה' וישמרך : יאר ה' פניו אליך ויחנך :

ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום : ושמו את
 שמי על בני ישראל ואני אברכם : (ג"פ)
 ליל ו' ויצבור יוסף בר כחול הים הרבה מאוד עד כי
 חדל לספור כי אין מספר : (ג"פ) בן פורת יוסף
 בן פורת עלי עין בנות צעדה עלי שור * (ג"פ)
 וליוסף אמר מכורכת ה' ארצו ממנד שמים
 משל ומתהום רובצת תחת : וממנד תבואות
 שמש וממנד גרש ירחים : ומראש הררי קדם
 וממנד נבעות עולם : וממנד ארץ ומלואה
 ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד
 נזיר אחיו : (ג"פ)

ליל ז' ויהי דוד לכל דרכיו משכיל ויהוה עמו : (ג"פ)
 מנדול ישועות מלכו ועושה חסד למשיחו לדוד
 ולזרעו עד עולם : (שלשה פעמים)

קידוש לשלש הגלים

אין מקדשין עד שיהיה לילה וראי דהיינו כ' דקים
 אחרי שקיעת החמה, חוץ משני לילות האחרונים
 של פסח וליל ב' של שבועות .
 אם חל בשבת או' מזמור לדוד ה' רועי וגו' ואח"כ או'

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל-
 צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי
 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
 מכל מלאכתו אשר עשה: ויקרא אלהים
 את יום השביעי ויקדש אתו כי כו שבת
 מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ואם חל בחול מתחילין מכאן

אקה מועדי יהוה אלהינו מקראי
 קדש אשר תקראו אתם
 במועדים: וידבר משה את מעדי
 יהוה אלהינו אל בני ישראל:

סברי מרגן. (ועיני לחיים)

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
 העולם בורי פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו
 מכל לשון. וקדשנו במצותיו.
 ותתן לנו יהוה אלהינו
 באהבה (בשם שבתות קמניחה ג)
 מועדים לשמחה. חגים וזמנים
 קדשון את יום

(בשבת השבת הזה. ואת יום)

בסוכות חג הסוכות הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן שמחתנו:
 בש"ע שמיני חג עצרת הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן שמחתנו:
 בפסח חג המצות הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן חרותנו:
 בשבועות חג השבועות הזה. ואת יום טוב
 מקרא קדש הזה. זמן מתן תורתנו:

באהבה מקרא קדש . וזכר
 ליציאת מצרים : כי בנו בחרת
 ואותנו קדשת מכל העמים (כנסת)
 ושבתות (ומועדי קדש) (כנסת באהבה
 ובקיצוץ) בשמחה ובששון הנחתנו
 ברוך אתה יי מקדש (כנסת השבת)
 ישראל והזמנים :

אם חל כמוצאי שבת אומר

ברוך אתה יהוה יאהדונה אלהינו מלך
 העולם בורא מאורי האש :
 ברוך אתה יהוה יאהדונה אלהינו מלך
 העולם המבדיל בין קדש לחול ובין אור
 לחושך ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי
 לששת ימי המעשה . בין קדשת שבת
 לקדשת יום טוב הבדלת . ואת יום השביעי

מששת ימי המעשה הקדשת והבדלת .
 והקדשת את עמך ישראל בקדשתך :
 ברוך אתה יהוה במבדיל בין קדש לקדש :
 בליל ב' של סכת יברך לישב כסוכה אחר שהחיינו
 ברוך אתה יהוה יאהדונה אלהינו
 מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לישב בסוכה :

בשני לילות יו"ט האחרון של פסח אין אומר שהחיינו
 ברוך אתה יהוה יאהדונה אלהינו
 מלך העולם שהחיינו וקיימנו
 והגיענו לזמן הזה :

אח"כ ישול ידיו מיד ויברך על נטילת ידים ואמר
 עיני כל אליך ישכרו ואתה נותן דהם את
 אכלם בעתו ; פותח את ידך ומשביע
 לכל חירצון : ברוך מקדש (השבת ו)
 ישראל אהזמנים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְקַדֵּשׁ הָעוֹלָם
הַמּוֹצִיא קָחַם מִן הָאָרֶץ:

יבצע וליטול בשמחה, ויברך לבניו

סדר ברכת המזון

ואח"כ קודם שיטול ידיו יאמר (מים אחרונים חובה)
ויברך ברכת המזון. ואם הם שלושה יזמנו.

הב לך ונברוך למלכא עלאה קדישא שמים
וברשות מלכא עלאה קדישא שמים

(בשבת) וברשות שבת מלכתא שמים.

(בחג הסוכות) וברשות ז' אושפיזין עלאין

קדישין וברשותכם נברך שאכלנו משלך

(ועונים) ברוך שאכלנו משלך וכטובו חיינו

(והחר המברך) ברוך וברך ואם הם עשרה או יותר

אומר נברך אלהינו שאכלנו משלך (ועונים)

ברוך אלהינו שאכלנו משלך וכטוב חיינו

(והחר המברך) ברוך אלהינו וברך.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלַךְ
הָעוֹלָם הָאֵל הַזֶּן אוֹתֵנוּ וְאֵת

הָעוֹלָם כָּלּו בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד

בְּרִיּוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתֵּן לָהֶם

לֶכֶד בְּשֵׁר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ:

וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ

וְאֵל יַחְסַר לָנוּ מְזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם

וְעַד. כִּי הוּא אֵל זֶן וּמְפָרְגֵם לְכָל

יִשְׂרָאֵל עֲרוּךְ לְכָל. וְהִתְקִין מַחֲיָה

וּמְזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא

בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב חֶסְדָּיו בְּאֵמֹר.

פֹּתַח אֶת יַדְּךָ. (ר"ס פא"ז מספר יאהדונה"י

ומספר סא"ל, וס"ס חת"ך) וּמִשְׁבִּיעַ מִסְפַּר ח"תך

לְבַד חִירָצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ

הַזֶּן אֶת הַכֶּל:

נוֹדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
 לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה
 וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמְזוֹן.
 עַד שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּפְדִיתָנוּ מִמִּית עֲבָדִים. וְעַל
 בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ. וְעַל
 תּוֹרַתְךָ שֶׁלַּמְדַּתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי
 רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל הַיּוֹם וּמְזוֹן
 שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרֵם אוֹתָנוּ:

עַל הַכֹּל יְהוָה יִסְבְּחוּ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ
 בְּאִמּוֹר וְאֲכִלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ. וּבִרְכַת
 אִם מְבָרְכִין עַל הַכּוֹס יִמְזוֹן אוֹתוֹ כְּשׁוֹאֵמֵר אֶת
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר נָתַתָּ לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
 עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל
 הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ
 וְעַל מַעוֹנְךָ. וְעַל הַבְּיָרָךְ וְעַל הַבַּיִת
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ
 עָלָיו. אֲבִינוּ. רַעְנֵנוּ. זִינְנֵנוּ. פְּרִיָסְנוּ.
 כִּדְבָרְנוּ. הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ
 מִהַרָּה מִכָּל צָרָתֵנוּ וְנָא אֵל
 תִּצְרִיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִידֵי
 מִתְנַת בְּשֵׁר וְדָם וְלֹא לִידֵי
 הַלְוָאתָם. שֶׁמִּתְנַתֶּם מְעַטָּה
 וְהַרְפַּתֶּם מְרוּבָה. אָלֵא לְיָדְךָ
 הַמַּלְאָה וְהַרְחֲבָה. הַעֲשִׂינָה
 וְהַפְתִּיחָה. יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא נִבְוֵשׁ

בעולם הזה. ולא נפלם לעולם
הבא. ומלכות בית דוד משיחך
תהוירנה למקומה במהרה
במינו :

בשבת אומרים

רצה והתליצנו יהוה אלהינו במצותיך.
ובמצות יום השביעי. השבת הגדול
ותקדוש הנה. בי יום גדול וקדוש הוא
מלפניך. גשבות בו ונגיח בו ונתענג בו
קמצת הקי רצונך. ואד תהי ציה ויגון
ביום מנוחתנו והראנו בנחמת ציון בקהרה
במינו. פי אתה הוא בעל הנחמות. ותנם
שאכלנו ושתינו חרבן ביתך הגדול ותקדוש
לא שכתנו. אל תשפחינו קנצח ואד
תנחנו בעד פי א מצך גדול וכלש אתה :

כב' לילות של פסח ובב' לילות ושל סכות אם שכח
ליום יעלה ויבא חוזר לראש.

אלינו ואחי אבותינו יעלה ויבא
ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד. ויזכר וזכרוננו. וזכרון
אבותינו. וזכרון ירושלים עירך
וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון
כל עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה לשובה. לחן לחסד
ולרחמים. לחיים טובים ולשלום
ביום. (בשבת השבת הנה. וביום)

כסוכות חג הסוכות בשע שמיני חג עצרת
בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות
הנה. ביום טוב מקרא קדש הנה.
לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו

יְהוָה יֵאָדָוּסָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
 וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ
 לַחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים חַוּס וְחַנּוּן. וְחַמּוּל וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ אֱלֹהֵינוּ עֵינֵינוּ.
 כִּי אַל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחֲמִים אַתָּה:

וְתַבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָוּסָה
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם וְלוֹמֵר בְּנֵתָם אָמֵן:

אם בבית שבת למד רבא וכתלמידי ומנחם קדוש שהתחיל
 ברכת הסובב והמטיב יאמר

ברוך אתה יי ויה אלהינו מלך העולם שנתן
 שכחות למנוחה לעמו ישראל באהבה
 לאוהב ורכיבית. ברוך אתה יי ממרש השבת:
 ואם אחרי שהתחיל ברכת הסובב והמטיב נזכר שלא אמר רבא
 לפניו אם אמר רק מלת ברוך יתווד לראש ברכת המזון.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדָוּסָה אֱלֹהֵינוּ
 מִלֶּךְ הָעוֹלָם לְעַד הָאֵל אֲבֵינוּ
 מִלִּבְנוֹ אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ. גּוֹאֲלָנוּ.
 קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רּוֹעֵנוּ רוּעָה
 יִשְׂרָאֵל. הַמִּלֶּךְ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל
 שֶׁבְכָל־יוֹם וַיּוֹם הוּא הַמְטִיב לָנוּ.
 הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִמְטִיב לָנוּ.
 הוּא נִמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא
 יִגְמֹלָנוּ לְעַד. חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
 וְרִיחַ וְהַצְלָה וְקִדְמוּת: יֵשַׁע חֲסָן.
 הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל־כִּסֵּא
 כְּבוֹדוֹ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא
 יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ גְדוֹר הַדּוֹרִים: הַרְחֵמֵן
 הוּא קָרֵן לְעַמּוֹ יִרְיָם: הַרְחֵמֵן הוּא

יתפאר בנו לנצח נצחים: הרחמן
 הוא ופרנסנו בכבוד ולא בפזוי
 בהתר ולא באסור בנחת ולא
 בצער: הרחמן הוא יתן שלום
 בינינו: הרחמן הוא ישלח ברכה
 רוחה ונהצדקה בכל מעשי ידינו:
 הרחמן הוא יצליח את דרכינו:
 הרחמן הוא ישבר על גדות מהרה
 מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו: הרחמן
 הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת
 הנפש ורפואת הגוף: הרחמן הוא
 יפתח לנו את ירו הרחבה:
 הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד
 ממנו בשמו הגדול כמו

שנתברכו אבותינו אברהם יצחק
 ויעקב בכל מכל כל. בן יברך
 אותנו יחד ברכה שלמה. ובן יהי
 רצון ונאמר אמן. הרחמן הוא
 יפרוש עלינו סבת שלומנו:

בשבת הרחמן הוא ינחילנו עולם שקלו
 שבת ומנוחה קהי העולמים:

ביום הרחמן הוא ינחילנו זם שקלו טוב:
 בסוכות הרחמן הוא ינפנו לישוב בסבת ערו
 של לוי: הרחמן הוא ישפיע עלינו
 שפע גדשה וטהרה מישפעה אושפזין
 עקצין קדישין וכו' פתי מגן וצנה עלינו:
 הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו
 בלבנו ותהיה ראתו על
 פנינו לבדתי גהשא. ויהי כל

מעשינו לשם שמים:

הרחמן הוא יחינו ויזכנו ויקרבנו
 לימות המשיח ולבנין בית
 המקדש ולחיי העולם הבא.
 מגדול ישועות מלכנו ועשה חסד
 למשיחו דוד ולזרעו עד-עולם:
 בפירים רשו ורעכו ודרשי יהוה
 לא יחמרו כל-טוב: גער הייתי גם
 זקנתי ולא ראיתי צדיק געזב.
 וזרעו מבקש קדם: כל-היום חונן
 ומלך. וזרעו לברכה: מה-
 שאכלנו יהיה לשבעה. ומה-
 ששתינו יהיה לרפואה. ומה-
 שהותרנו יהיה לברכה. ברכתיב
 ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו

בדבר יהוה: ברוכים אתם ליהוה
 עושה שמים וארץ: ברוך הנבר
 אשר יבטח ביהוה. ויהוה יהוה
 מקשחו: יהוה עז לעמו יתן. יהוה
 יברך את-עמו בשלום:

עושה שלום במרומינו הוא
 ברחמיו ועשה שלום עלינו
 ועל כל-עמו ישראל ואמרו אמן:

*** * * * *

ברכת מעין שלש

האוכל כזית (29 גרם) פת הכאה בכסנין כגון עונות
 וכיצא, או מחמשת מיני פירות והם זתים, תמרים
 ענבים, תאנים, ורמונים. וכן השוחה רביעית 87 גרם
 יין בכת אחת מברך בסוף

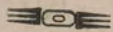
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אם אכל מזונות	אם שתה יין	על פירות
עד המזיחה ועל	עד הנקפץ ועל	עד העץ ועד
הבלקלה	פרי הנקפץ	פרי העץ

ועל תנובת השדה ועל ארץ
 חמדה טובה ורחבה שפצית
 והנחת לאבותינו לאכול מפריה
 ולשבוע משובה. רחם יהוה יאהרונתי
 אלהינו עדינו ועד ישראל עמך
 ועד ירושלים עירך. ועד הר ציון
 משכן כבודך. ועד מזבחתך. ועד
 היבנה. ובנה ירושלים עיר הקדש
 במהרה בימינו. והעלנו לתוכה.
 ושפחנו בבנינה. ונברכה עליה
 בברכה ובטהרה.
 בשבת ורצה והחדיצנו ביום השבת הזה.

ביום טוב ובח"מ ושפחנו ביום

בסוכות חג הסוכות בש"ע שמיני חג עצרת
 בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות
 הנה ביום (ביום"ט או"ט או"ט) מקרא קדש הנה.
 כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה
 דך יהיה אלהינו על הארץ ועל
 המזיחה ועל הבלקלה | פרי הנקפץ | הפירות.
 ברוך אתה יהוה על הארץ ועל
 המזיחה ועל הבלקלה | פרי הנקפץ | הפירות:

סדר קדוש היום

אם חל בשבת או' מזמור לדוד ה' רועי. ואח"כ אומר
 אם תשיב משבת רגלך עשות הפציה
 ביום הדשי. וקראת לשבת ענג לקדוש

יהוה מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצא
 הפצה ודבר דבר : אז תתענג על יהוה
 והרפכתך על במתי ארץ. והאכלתיך
 נחלת יעקב אביך פי פי יהוה דבר :
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
 השבת לדרתם ברית עולם : ביני ובין
 פני ישראל אות היא לעולם. ברששת
 ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
 וביום השביעי שבת וינפש :

ואם חל בחול מתחילין סבאן

אָהָה מוֹעֲדֵי יְהוָה יִזְכָּרוּ אֲהַדְוֵנִי מִקְרָאֵי
 קֹדֶשׁ. אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם
 כְּמוֹעֲדִים : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי
 יְהוָה יִזְכָּרוּ אֲהַדְוֵנִי אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־
 זְכוּרָךְ אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת
 וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסִּפּוֹת וְלֹא
 יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם : אִישׁ
 כְּמַתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

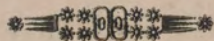
בשבת עך פן פיך יהוה את יום השבת
 ויקדשהו :

סְבָרֵי מְרֻגָן. (וּמְרֻגָן לְחַיִּים)

כְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְדָּךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

ובחג הסכות מברך לישב בסכה

ישול ידיו מיד ויברך המוציא ואח"כ ברכת המזון.

פזמונים לחג הסוכות

סימן אני משה חזק

סוכה ולולב עם סגלה יחד ירוננו ישאו

תהלה :

א ממצדים גאלנו. דברות קדשו השמיענו

ענני כבוד הקיפנו. לארכע רוחות מטה

ומעלה : סכה

נועם דרכיו לנו הודיע. מזיו הדרו לנו

הופיע. דעת יום ליום אומר יביע.

דעת יהוה לילה ללילה : סכה

ישמח ישראל בצל סכתו. יסתופף יחסה

תחת אברתו. השם פכתבו וכקריאתו

במספר סכה מספרו עדה : סכה

מה עצמו רזי לולב ומיניו. ודי מה יקרו

מאד ענינו. אשרי שהור לב השם

ועינונו. לסוד מצותו המעולה : סכה

שם בן ארכע כלולב חונה. במלוי ההי"ן

בפרטיו תמנה. נוכח הלולב לשדרה

תפנה. סכיביו מינו גורן עגולה : סכה

פזמונים לסוכות

סז

ההרס רזמו רשלישה אבות. משה אהרון

בדי ערבות. יוסף כלולב חמדת לבכות

דוד לאתרוג פלה פלוקה : סכה

חותם תעודה תתיר לבנך. זכר טוב תזכור

לעם לך. קורא ומיחל לישועתך.

יתקדש שמך כפינו סכה : סכה

ל פ ס ח

סימן משה חוסן חזק

מלך גואל ובושיעי. א נערץ בסוד קדושים

ולאין אונים עצמה ירבה. מחזיק רפיון

ידי רשים. פי הוציא כחודש אביב בני

ישראל חמישים. הדרו לאל פי החודש

הזה לכם ראש חדשים :

שמו יחריו נרוממה. עלי נכד ועלי עשור.

פי זכר את דבר קדשו. ויוציא עמו

ממצור. והוא צוה אלי עמו. קחו לכם שיה

בעשור. להודיע פי הוא ישור. עד אלהים

ואנשים : הודו

העם עשו את פסחיהם, בלתי פחד
 ממצרים, בשירי זמרה ותהלה, בשלש
 פתות מחנים, אכלו אותו עמי מצות
 ומרורים בהערכים, בלתי מבושל במים,
 ונא פי אם צלי אשים : הודו

חוסן ישע ימינו אל, הראה להושיע לנו
 פי השקוף ממעון קדשו, העם מתבוסס
 בדמו, הם פסח ודם המילה, אזי עבר הוא
 בעצמו, למצרים ואת עמו, הוציא מסכרות
 להפשים : הודו

חזק חושה שלח זרים, ככני אדום
 ופילגשים, שיםם כמהפכת ערים, ערי
 אשורים וגוששים, ותכניע נאון זרים,
 ושלח לעם לך דורשים, הארון אשר
 מבקשים, בנים ראש החדשים : הודו

סימן נסים

נכון לבו איש הוא ירא, כל נתיבו מצות
 בורא, נאמר בו כתוב אשרי, כל חוסן
 בו אשרי שומרי : הראה נסן, בירח ניסן

הרם נסן, דר מעוני, עם קדושים, נאמן
 אורן, הורה קוני : הראה נסן

סלעי אתה ומצודתי, אז היית לעזרתי, די
 שמחת כישועתי, קבץ עתה את
 גלותי : הראה נסן

ידך שלח ממרום אל, קום והצלח לישראל
 טוב וסלח ושלח נואל, ירכב יצלח
 בעוז ואל : הראה נסן

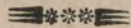
מלכי ארץ כל לאומים, שיר במרץ לך
 נואמים, את נין פרץ מהר תמים, יגדר
 פרץ יקבוץ עמים : הראה נסן

לחג השבועות

סימן יצחק

יום יום אודה, לאל אשר בחר בנו, מן
 העמים לסנדה לו דקחנו, עד הר סיני
 את תורתו הנחיקנו, עשרת דברות קדשו
 השמיענו :

צבא מרום רבותים ידרו עמו. בעת אשר
 נגיד לישראל עמו. מפני בא זורח
 משער רמו. כקול שופר הזק באר יעננו:
 חרד ורגז הר סיני עת ביאתי להנחיל דת
 לישראל סגלתו. על יד משה עבד &
 נאמן כיהו. ושם עין בעין ראתה עינינו:
 קדוש פאז תגלה מיכותי עדי למקדשי
 שובה ושפון תוף & הלי ולי השתה
 שלום פמי נהר אודי. ועינינו יראו
 וישמח לבנו: ועינינו יראו וישמח לבנו.

מנחה לשלש רגלים

מתחילים למנצח על הנחית (דף 17), פרשת התמיד
 פמום הקשרת, ואשרי יושבי ביתך ואח"כ אומרים
 ובא לציון גואל. ולשבי פשע
 ביעקב נאם יהוה: ואני זאת
 בריתי אלתם אמר יהוה רוחי אשר

עליך ודברי אשר שמתי בפיו. לא
 ימישו מפיו. ומפי זרעך ומפי זרע
 זרעך אמר יהוה ואתה מעתה ועד
 עולם: ואתה קדוש יושב תהלות
 ישראל: וקרא זה אל זה ואמר
 קדוש וקדוש קדוש יהוה ואתה יאהרונג
 צבאות מלא בדהארץ כבודו:
 ומקבדין דין מן דין ואמרין קדיש
 בשמי מרומא עגאה בית
 שכינתיה. קדיש עד ארעא עובר
 גבורתיה. קדיש דעדם ולעדמי
 עלמיא. יהוה צבאות מדיא כל
 ארעא זיו יקריה: ותשאני רוח
 ואשמע אחרי קול רעש גדל ברוד
 כבוד יהוה ואתה יאהרונג ממקומו:

וּנְשַׁלְתֵּנִי רוּחָא. וּשְׁמַעִית בְּתַרִי
 קִל וַיַּעַשׂ שְׁנֵי אֲדָמִים דְּמִשְׁבַּחִין וְאֲמַרִין.
 בְּרִיךְ יִקְרָא דִיהוּדָה. מֵאַתֵּר בֵּית
 שְׂכִינְתֵיהּ: ^{יהוה} יְהוָה ^{יהוה} יְהוָה יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה מַלְכוּתֵיהּ
 קָאִים לְעַלְמֵי עֲלָמִיא:
 יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֶרָה זֹאת לְעוֹלָם לְיָצֵר
 מַחְשָׁבוֹת לִבְבַּ עַמָּךְ. וְהִכֵּן לִבְכֶם
 אֲדִיק: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא־
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוּ. וְלֹא־
 יַעִיר כְּלִחְמָתוֹ: כִּי־ אַתָּה אֲדֹנָי
 שׁוֹב וְסֵלָה. וְרַב־ הַסֵּד לְקִל־
 קִרְאִיק: צַדִּיקְתָּךְ צַדִּיק לְעוֹלָם.
 וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תַּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב

חֵסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבוֹתֵינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרִיךְ אֲדֹנָי
 יוֹם יוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
 סֵלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשׁוֹב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה יִסְכְּרוּכֵי
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:
 יְהוָה יִסְכְּרוּכֵי הוֹשִׁיעָה. הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ
 בַּיּוֹם־ קִרְאֵנוּ:

בְּרִיךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁבִרְאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ
 וְהַבְדִּידָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נִשְׁע
 בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ
 וַיִּשִׁים בְּלִבֵּנוּ אֶהְבְּתוֹ וַיִּרְאֵנוּ
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ בְּלִבְבֵנוּ
 שְׁלָם. לֹא נִינַע דְרִיק וְלֹא נִגְדֵד

לְבַהֲלָהּ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנֵי שְׁמוֹר
 חֲקִיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעֵלְמָה הַזֶּה. וְנִזְכָּר
 וְנִחַיָּה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה לְחַיֵּי
 הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַעַן יוֹמְרֶךָ כְּבוֹד
 וְלֹא יִדָּם. יְהוָה אֱלֹהֵי לְעֵלְמָה אוֹדְךָ;
 יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ. וְנִדְרֵי
 תוֹרָה וְנִאֲדִיר: וַיִּבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי
 שְׁמֶךָ. בִּי לֹא עֹזְבֶת דְּרִשְׁיֶךָ יְהוָה;
 יְהוָה אֲדַנִּינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
 הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֵּאמֶץ לְבַבְכֶם כָּל־
 הַמַּיְחָלִים לַיהוָה יִלְכְּדוּכִי: תַּכֵּן חֲפֻלַּת יוֹכֵב

אם הל בשבת או חצי קדיש. ומצוי אין ס"ח ואו' ואני
 חפלתו וגו' ובריך שמיה וקורין שלשה נכרי בפרשת
 השכוע. ומחזיקין הס"ח למקומו ואח"כ או'

מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת
 לַיהוָה. וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲדוּיִן: דְּהַגִּיד
 בְּבִקְרַח חֲסִדֶךָ. וְאֶמְנַתְךָ בְּלִילוֹת: עֲלֵי־
 עֲשׂוֹר וְעַבְדֵי נָגַל. עֲלֵי הַגִּזּוֹן בְּכַנּוֹר: בִּי
 שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה בְּסַעֲדֶךָ בְּמַעֲשֵׂי נֶדְךָ אֲרָגוּן:
 מֶה נִדְּלוּ מִעֲשֵׂיךָ יְהוָה מְאֹד. עֲמָקוֹ
 מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכַסִּיל לֹא
 יִכִּין אֶת זֹאת: בְּפִי־וַח רְשָׁעִים אֲכַמּוּ. עֲשָׂב
 וַיַּעֲצוּ כִלְפֹּנַעֲלֵי אֵוֹן לְהַשְׁמָדִם עַד־עַד:
 וְאַתָּה מְרוֹם לְעַלְמָה יְהוָה: בִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ א
 יְהוָה בִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאכְדוּ. יִתְפָּרְדּוּ כִלְ-
 פִּעְלֵי אֵוֹן: וַתֵּרֵם כְּרָאִים קַרְנֵי. בִּלְתֵּי בְּשָׁמֶן
 רֵעֵקוּ: וַתִּבְטַח עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בְּקַמִּים עֲלֵי מַרְעִים
 תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנֵּי: צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח. בְּאֲרָזֵי
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה: שְׂהוּדִים בְּבֵית יְהוָה.

בַּחֲצוֹת יֵהְיוּ יַפְרִיחוּ: עוֹר יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִקְחוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר
יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ. צִוִּי וְלֹא עֹנְקָתָהּ בּוֹ:

כִּי רָקַח טוֹב נָסַתִּי לָכֶם. תּוֹרַתִּי אֶתְעוֹכְבוּ:
תִּבְּוֹן תִּפְקְדֵתִי קַטְרֶת לִפְנֵיךָ.
מִשָּׂאת כַּפֵּי מִנְחַת עֶרֶב:
הַקְּשִׁיבָה לְכוֹל שׁוֹעֵי מִדְּבִי וְאֵהִי.
כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּקֵּד:

ואומרים חצי קדיש

אֲדַבֵּר שִׁפְטֵי תַפְפֹּחַ. וְכִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ (יב) יֵהְיוּ
וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲדִיוֹן.

נֹמַל חֲסָדִים טוֹבִים. קוֹנֵה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא נֹאֵל
דְּבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֹן בְּאַהֲבָה:
מִקֵּד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן
(ג"פ אל) בְּרַךְ אֶתָּה יְהוָה יֵאֱהוּנְהוּ יֵאֱהוּנְהוּ (הד)
מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:

אֶתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַבֵּר. (ר"ח אנלא)
מִחַיֵּה מֵתִים אַתָּה. רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מוֹרִיד הַטֶּל

כַּסֵּעַ לוֹ מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמְתוֹר
אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ רִישֵׁי

עפר. מי כמוך בעל גבירות ומי
רומה קדך. מקדך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה דהחיות מתים: ברוך
אתה מחיה
המתים:

בהזרת העמידה הש"ץ אומר

נקדישך ונעריצך בננעם שנים שור שרפי
קודש. המשלשים קדך קדשה.
ובן פתוב עכיד גביאך וקרא זה ויאמר
קדוש. קדוש. קדוש יהוה אלהינו
צבאות מלא כל הארץ כבודו:
לעמקם משבחים ואומרים: ברוך כבוד
יהוה אלהינו ממקומו. וברברי
קדשך כתוב לאמר. ומלוד יהוה יאברונו

עג
קעולם אלתוך ציון קדור ודור
הקל לונה:

אתה קדוש. ושמך קדוש.
וקדושים בכל יום. יהללוך
סלה: ברוך אתה יהוה אלהינו
האד הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים.
אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הקשונות.
וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו

בשבת וחול המועד במקום אתה בחרתנו אומרים

אתה אחד ושמך אחד ומי בעמך בישרא
גוי אחד בארץ. תפארת גדלה ועצרת
ישועה. יום מנוחה וקדשה לעמך נתת.

מִלְכָּנוּ לְעִבּוֹד־תְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאתָ :

וַתִּתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (בסבת שבתות רמנוקה א)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם

(בסבת השבת הנה. ואת יום)

בסוכות חג הסוכות הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן שמחתנו:
בש"ע שמיני חג עצרת הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן שמחתנו:

לשבת וחול המועד

אֶבְרָהָם יִגְלַל. יִצְחָק יִרְגֵן. יַעֲקֹב וּבְנָיו יִנּוּחוּ
בו. מְנוּחַת אֲהֲבָה וְנִדְבָה. מְנוּחַת אִמָּת
וְאִמּוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשֶּׁמֶט וְבִטָּח.

בפסח חג המצות הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן חרותנו:

בשבועות חג השבועות הנה. ואת יום טוב
מקרא קדש הנה. זמן מתן תורתנו:

באהבה מקרא קדש. וזכר
לציאת מצרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא
וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִפְקֹד. וְיִזְכֵּר זְכוּרֵנוּ. וְיִזְכְּרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכוֹן יְרוּשָׁלַיִם. עִירְךָ
וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בְּנֵי־דָוִד עַבְדְּךָ. וְזָכוֹן

לשבת וחול המועד

מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׁאֵתָה הוּא רִצְוָה כָּה.
יִפְרֹוּ בְּנֵיךָ וְיִדְעוּ כִּי מֵאַתְּךָ הוּא מְנוּחָתָם.
וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִישׁוּ אֶת שִׁמְךָ:

כל עמך בית ישראל לפניך.
לפליטה לטובה. לחן לחסד
ולרחמים. לחיים טובים ולשלום
ביום (בשבת השבת הזה. ובליום)

בסוכות חג הסוכות בש"ע שמיני חג עצרת
בפסח חג המצות בשבועות חג השבועות
הזה. ביום טוב מקרא קדש הזה.
לרחם בו עלינו ולהושיענו. וברנו
יהוה ^{יהוה} אלהינו בו לטובה.
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו

לשבת וחול המועד

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו
קדשנו במצותיך. שים חלקנו
בחורתיך. שבענו מטובך. שמח נפשנו
בישעתיך. וטהר לבנו לעבדך באמת.

יה לחיים טובים. בדבר ישועה
ורחמים חום וחנו. וחמול ורחם
עלינו והושיענו כי אדך עינינו.
כי אל מלך חנון ורחום אתה:
והשיאנו יהוה ^{יהוה} אלהינו את
ברכת מועדיך לחיים
בשמחה ובשלום. כאשר רצית
ואמרת לברכנו פן תברכנו סלה:
(בשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא
במנוחתנו) קדשנו במצותיך.

לשבת וחול המועד

והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון
שבתות קדשך. וניחו כס כל ישראל
מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה ^{יהוה} אלהינו
מקדש השבת:

ואי"ו רצה ה' וכו' ועלה ויכא דף ז' תרי העמידה.

שים חֲדָקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ . שְׂבַעֲנוּ
 מִטּוֹבְךָ . שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעַתְךָ .
 וּמַהֲרָ לִבְנוֹ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת .
 וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{(בשבת באהבה}
^{וּבְרִצּוֹן) .} בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן . ^{(בשבת}
^{שְׁבִתוֹת וְ)} מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ . וַיִּשְׂמַחֲנוּ
 בְּךָ כִּדְ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שִׁמְךָ .
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} מִקִּדְשֵׁי
^(בשבת השְׁבִיתוֹ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים :
 רִצָּה יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלֹתָם שְׁעָה . וְהִשָּׁב
 הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ . וְאֲשִׁי
 יִשְׂרָאֵל וְתַפְלֹתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן . וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים . תַּחֲפֹץ
 בְּנוֹ וְתִרְצֵנוּ וְתַחְוֶנָה עֵינֵינוּ
 בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} הַמַּחְזִיר
 שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
 יְהוָה ^{יְהוָה יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ ^(וי)
 וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . צוּרֵנוּ
 צוּר חַיֵּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא .
 לְדָרוֹר גְּדוּדָה לְךָ וּגְסַפְרֵתְהָ לְתַךְ
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ . וְעַל
 נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לְךָ . וְעַל
 נַסִּיךְ שְׂבָבְךָ יוֹם עִמָּנוּ וְעַד
 נִפְדְּאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבְךָ עֵת .
 עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא

כלו רחמיך. המרחם כי לא תמו
 חסדיך. כי מעולם קוינו לך:
 ועל כדם יתברך ויתרמם ויתנשא
 תמיד שמך מלכנו לעולם ועד.
 וכד החיים יודוך סקה:
 ויהללו ויברכו את שמך הגדול
 באמת לעולם כי טוב. האל
 ישועתנו ועזרתנו סקה ה' הטוב:
 ברוך אתה יהוה ^{ואתרוגה} יי (סי) הטוב
 שמך וקך נאה להודות (ס"א כה"ת):
 שים שלום טובה וברכה חיים חן
 וחסד ורחמים עלינו ועל כל
 ישראל עמך. וברכנו אבינו בלנו
 באחד באור פניך. כי באור פניך
 נתת לנו יהוה אלהינו תורה וחיים

אהבה וחסד. צדקה ורחמים.
 ברכה ושדום. וטוב בעיניך
 לברכני. ודברך את כל עמך
 ישראל ברוב עז ושדום:
 ברוך אתה יהוה ^{יאסדונגי} המברך
 את עמו ישראל בשלום. אמן
 יהיו קרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך. יהוה ^{יאסדונגי} צורי וגאלי:
 אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי
 מדבר מרמה. ודמקדלי נפשי
 תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה.
 פתח לבי בתורתך. ואחרי
 מצותיך. תרהור נפשי. וכל
 הקמים עלי לרעה: מהרה הפר
 עצתם וקדקד מחשבותם. עשה

למען שמך . עשה למען ימינך .
 עשה למען תורתך . עשה למען
 קדושתך . למען יחזציו ירידיך
 (כ"ס ט"ו) הושיעה ימינך ועגני :

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך . יהוה יאסדוני ^{צורי וגאלי} :

עושה שלום במרומי הוא
 ברחמי ועשה שלום עדינו
 ועד כדעמו ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שחבנה
 בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך
 לעשות חקי רצונך ולעבודך בלבב שלם :

יהי שם יהוה מברך . מעתה ועד
 עולם : ממזרח שמש עד מבוא
 מהקל שם יהוה : רם על כל גוים :

עח
 יהוה . עד השמים כבודו : יהוה
 אדוננו . מה אדיר שמך בקד
 הארץ :

יאומר השליח צבור קדיש תתקבל בדרך כב .

אם חל בשבת מוסיפין

הקלויה . אורה יהנה בקד לבב . בסוד
 ישרים ועדה : גדלים מעשה יהנה

דרושים לבד תפציהם : הוד והדר פצלו .

וצדקתו עומדת לעד : זכר עשה לגפלאותיו

חנינו ורחום יהוה : מרפ גחן ליראיו . יזכור

לעולם בריהו : פח מעשיו הגיד לעמו .

תחת קהם גחלת גוים : מעשי ידיו אמת

ומשפט . נאמנים כל פקידיו : סמוכים בעד

לעולם . עשיתם פאמת וישר ; פדות שדה

לעמו צנה לעולם בריהו . קדוש וגורא

שמו : ראשית חכמה יראת יהוה . שכל
טוב קבל עושיהם . תהלתו עומדת לעד :

בחג הסוכות ובשמיני עצרת . ובשבעות אומרים

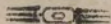
שיר המעלות להוד שמחת
באמרים לי בית יהוה גדד :
עמדות היו רגלינו בשעריך
ירושלים : וירושלים הבנויה בעיר
שחברה לה יחדו : שעם עלו
שכמים שבטיה עדות לישראל
להודות לשם יהוה : כי שמה
ישבו כסאות למשפט כסאות
לכית דוד : שארו שלום ירושלים
ישדיו אהביד : והי שלום בחיךך
שדוה בארמנותיך : למען אחי
ורעי אדברה גא שלום כד : למען

בית יהוה יאסדונטי אלהינו אבקשה
טוב לך :

כפסח אומרים

בצאת ישראל ממצרים . בית יעקב
מעם לעז : היתה יהודה
לקדשו ישראל ממשלותיו : הים
ראה ויגם הירדן יסב לאחור :
ההרים רקדו כאילים גבעות ככני
צאן : מה דך הים כי תגים הירדן
תסב לאחור : ההרים תרקדו
כאילים גבעות ככני צאן : מדפני
אדון חולי ארץ מדפני אדוה
יעקב : ההפכי הצור אנסימים
חדמיש למעינו מים :

ואומרים קדיש והא שלמא . ועליו לשבח בך נב

הקפות לשמחת התורה

לשם יחוד קודשא בריך הוה ושכינתיה
 ברחילו ורחימו ורחילו .
ליחרא שם י"ה כו"ה ביהודא שגים בשם
 קד ישרא . הגה אנחנו באים בקנים מנהג
 ישראל קדושים . להקיר שבעה הקפות
 לתיבה . שבה הספר תורה ולהרבות
 בשמחת התורה לתקן את שרשן במקום
 עזיון . ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
 ואלהי אבותינו שבעה הקפות אלו תפול
 חומת ברזל המסמקת בנינו בנייה ונהיה
 מקשים מתורה ומצות מביית ומחוץ וגדבק
 קד ובתורתך תמיד . אנחנו וזרענו וזרע
 זרענו . ויהי נעם אדני אלהינו עלינו

הקפות לש"ת

פ

ומעשה ידינו בוגנה ערינו . ומעשה ידינו
 בוגנהו :

בכל הקפה כשמקיפים אומרים מזמור לדוד וגו'
 הללויה הללו אל בקדשו וגו'
 מזמור לדוד הכו לוי בני אלים . הכו לוי
 קבור ועז : הכו ליהנה קבור שמו .
 השתחוו לוי בהדרת קדש : קוד יי עד
 במים א הקבור הרעים . יי עד מים רבים :
 קול יי בפה . קוד יי בהדר : קוד יי שובר
 ארזים וישבר יי את ארזי הלגנון ובהקודם
 כמו עגד . לבגנון ושריון כמו בן ראמים :
 קוד יי חוצב בהכות אש : קוד יהוה יחיל
 מדבר . יחיד יי מדבר קדש : קוד יי יחולל
 אנחות ויחשוף יערות ובהיבדו . כלו אמר
 קבור : יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך
 לעולם : יהוה עוז לעמו ותן . יהוה א יברך
 את עמו בשלום :

הקדוה | הקנו | בקדשו | הקדוה בקדש
עזו : הקדוה בגבורתו . הקדוה
קרוב גדלו : הקדוה בתקע שופר . הקדוה
בגבל וכבוד : הקדוה בחן ומחול .
הקדוה במינים וענב : הקדוה בצלצור
שמע . הקדוה בצלצור תרועה : קד
הנשמה תהליך יה הקדוה :

אחר הקפה ראשונה אומרים

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד
יהוה אחד :

יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד : כ"פ
יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד : כ"פ
קמה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך :
וחסד יהוה | מעולם ועד עולם על יראת
ועדקתו לכני בניו :

אנא בלתי גדלת מינה . תתיר צדקה :

ר"ת חסד

חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע
אמנתיך בפני : סחרי ומגני אמה
דרכך יחלתי : דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך במדני : יהוה לרצות אמרי פי ונו

אחר הקפה שנית

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד
יהוה אחד יהוה אחד :

יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד . יהוה אחד .
יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד : כ"פ

עזרתה את גבורתך ולכה לישעיה לנו :
לך ירוע עם גבורה תעוז ידך תרום
מינה : עתה ידעתי כי הושיע יהוה משירי
יענהו בשמי קדשו בגבורות ישע מינו :
קבר רגת . עמך שובנו טהרנו נורא :

ר"ת גבורה

גם מזדים חשך יבדרך א' ומשלו בי אז
 איתם ונקותי מפשע רב באברתו וסוף
 קך וסחת בגפיו תחסה צנה וסותרה
 אמתו : ונאנחני עמך וצאן מרעיתך נודה
 קך לעולם קדר ודור נספר תהקתך :
 רועה ישראל באזניה נהג בצאן יוסף יושב
 הפרסים הופיעה : הורגני יהוה ברבך אהרן
 באמתך יחד לקבי ליראה שמך : יהו ונו

אחר הקפת שלישית

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד
 יהוה יאסדוכי אחד :

יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
 יהוה ימלוך . לעולם ועד : ב"פ

כי תפארת עזמו אתה . וברצונך תרום
 קרנני : תמן לראשך גינת חן עטרת

תפארת תמגנה : ודתתך עליון על כל -
 הגוים אשר עשה לתהדה ולשם ולתפארת
 ודהיותך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר
 דבר : גא גבור הורשי יחודך כבבת שמרם :

ר"ת תפארת

תקרב רנתי לפנה יהוה בדרבך הבינני :
 פעמי הכן באמתך ואד תשלט בי
 כל און : אשרי אדם עז לו בך מסלות
 בלבבם : רחמית רבים ויהוה כמשפטך
 חני : תהבת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
 שם קדשו לעולם ועד : יהו לרצון ונו

אחר הקפת רביעית

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד
 יהוה יאסדוכי אחד :

יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד
 יהוה ימלוך . לעולם ועד : ב"פ

יהוה אלהים צבאות השוכנו באר פניך
 ונשעה: תודיעני ארח חיים שובע
 שפחות את פניך געמות בימיך נצח:
 ברכם טובים רבם צדקתך תמיד גמלם:

ר"ת נצח

גורע ביהודה ימים בישראל גדול שמו:
 צדק לפיו יהלך וישם לדרך פטמו:
 הגני אלגני כי ארך אקרא כל היום: יהיו
 קרצון אמרי פי והגיון דבי וגו'

אחר הקפת חמישית

שמע ישראל יהוה אחד יהוה יאכהוכי אחד:
 יהוה יאכהוכי אחד:

יהוה יאכהוכי מלך יהוה מלך.
 יהוה ימרוך לעולם ועד: כי פ

יהוה אלגינו מה אדיר שמך בכך הארץ
 אשר תנה הדרך עד השמים: גדול

כבודו בישעך הוד והדר תשנה עליו:
 חסין קרוש ברוך מוכך גהג עדתך:

ר"ת הוד

השם נפלאני בחיים ולא נתן רמוש ריבנו:
 יהי יהוה יאכהוכי לי דמשגג ואלהי
 לצור מחסי: הך מצותך ארון פי תרחיב
 לבי: יהיו קרצון וגו'

אחר הקפת ששית

שמע ישראל יהוה אחד יהוה יאכהוכי אחד:
 יהוה יאכהוכי אחד:

יהוה יאכהוכי מלך יהוה מלך.
 יהוה ימרוך לעולם ועד: כי פ

צדיק ירוה בכל דרכיו וחסיד בכך משליו
 יצאת לישע עמך לישע את משיחך
 מחצת ראש מבית רשע עוה יסוד עדי
 ציאר סלה:

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך :

ר"ח יסוד

ישא ברכה מאת יהוה אלהיך וצדקה מאתו ישעו : סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו : והנה כעץ שתול עד פלגי מים אשר פיו יתן בעתו ועליו לא יפול וכל אשר יעשה גרית : הרבי ספרתי בתענגי ממדני חקיקה : יהיו לרצון וגו

אחר הקפה שביעית

שמע ישראל יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד :

יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד : יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד יהוה אחד :

כי אתה ארבי טוב וסלח ורב חסד ללב קראיך : ממכותך מלכות כל עוקמים וממשלתך בכל דור ודור : קד יהנה

הנדלה והנכרה והתפארת והנצח וההוד פי כל בשמים ובארץ קד יהוה אלהיך הממלכה והמתגשא לכל קראש : שועתנו קבל . ושמע צעקתנו . יודע תעלומות :

ר"ח מלכות

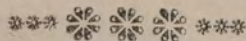
מהלל אקרא יהוה ומן איבי אנשע : לעולם יהוה דברך נצב בשמים : פי חסדך גדול עדי והצדקת נפשי משאול תחתיה : ואני כזית רענן בבית אלהים כטחתי כחסד אלהים עולם ועד : תאות עניים שמעת יהוה תבין לבס תקשיב אזנך :

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כדו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך . והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך . וידע כל פעול

כי אתה פעלתו. ויבין כל יצור כי
 אתה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יהוה אלהי ישראל
 מדך. ומלכותו בכל משלה;
 קדשנו במצותיך. שים חדקנו
 בתורתך. שבענו מטובך. שמח
 נפשנו בישועתך. וטהר לבנו
 לעבודך באמת. ואל תדיחנו מפני
 שום נכרא שבעולם ותאריך ימינו
 בטוב ושנותינו בנעימים. ומלא
 שנותני בטוב אורך ימים ושנות
 חיים תוסיף לנו ודכך בני ביתנו
 לעבודתך. ובצל כנפיך תסתורנו
 ותצלנו מכף גזרות קשות ורעות.
 ותחדש עלינו שנה טובה ונהיה

שקמים ושאננים השנים ורעננים
 לעבודתך ודיראתך. כי עמך
 מקור חיים. באורך נראה אור;
 יהי חסדך יהוה עלינו. כאשר
 יחלנו לך: הראנו יהוה חסדך.
 וישעך תתן לנו: ואני בחסדך
 בטחתי יגדלבי בישועתך אשירה
 ליהוה כי גמל עדי: הגה אל
 ישועתי אבטח ולא אפחד. כי עדי
 וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה:
 קול מבשר מבשר ואומר: ו"פ

ואומרים רבי חנניה וכו' וקדיש על ישראל

ערבית למוצאי יו"ט

כי א רחום יהוה אלהיך לא ירפק
 ולא ישחיתך. ולא ישבח את
 ברית אבותיך אשר נשבע להם:
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל
 חמתו: יהוה צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
 אשרי אדם בוטח בך: יהוה
 הושיעה. המקד יעננו כיום
 קראנו: ויברכו שם כבוד ומרמם
 על כל ברכה ותהלה:

ואו' חצי קדיש וברכו וכו' (בדף 170)

עד השכיבנו אבינו ואח"כ אומרים

ערבית למוצאי יום טוב פו

השכיבנו אבינו לשלום.
 והעמידנו מדפנו לחיים
 טובים ודשלום. ופרוש עלינו
 סבת שלומך ותקננו מדפנו
 בעצה טובה מדפניך. והושיענו
 מהרה למען שמך. והגן בעדנו.
 והסר מעדינו מכת אויב. דבר.
 חרב. חולי. צרה. רעה. רעב. ויגון
 ומשחית. ומגפה. שבור והסר
 השטן מדפנינו ומאחרנו. ובצל
 כנפיק תסתירנו. ושמור צאתנו
 וכואנו לחיים טובים ודשלום.
 מעתה ועד עולם: כי אל שומרינו
 ומצילנו אתה מגד דבר רע
 ומפחד קידה. ברוך אתה יהוה

שומר את עמו ישראל קעד : אמן .

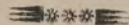
ואו' חצי קדיש ומתפללין עמידה (בדף יג)

ובהול המועד או' יעלה ויבא) ואו' יהי שם וקדיש
תתקבל ואחר כך אומרים

שיר למעלות אשא עיני ו הרהרים מאין
יבא עזרי : עזרי מעם יהוה עושה שמים
וארץ : ו יתן מוש רגד ו יגום שומרה :
הנה לא יגום ורא יישן שומר ישראל :
יהוה שומרה יהוה צלה עד יד ימינה : יום
השמש לא יפכה ויגח פדינה : י שומרה
מפד רע ישמר את גפשה יהוה ישמר
צאהך ובואך מעתה ועד עולם :

ואו' קדיש יהא שלמא . וברכו ועלינו לשבת.

והולכים לבתיהם לשלום
ותזכו לשנים רבות ונעימות

סדר ברכת אילנות

ישתדל לברך ברכת אילנות, וברכה זו זמנה כל חדש
ניסן דוקא, מלבד שבת ויו"ט שאין לברך, וזרזין
מקדימין למצוה מתחלת החדש. ושוב שיהיה מחוץ
לעיר, ויהיו ב' אילנות שיש בהם פרח ואפילו ממין א
מאד יתעצם בכיונתו בברכה זו שהיא לתקן הנשמות
המנווללים בעצי השדה ובעשבים בזמן הזה.
ויבקש עליהם רחמים, ושוב לאומרה בעשרה, ולכן
תוך י"ב הרש ישתדל לקבץ מנין שיאמר קדיש
ויעשה השכבה על נשמת הנפטר ויועיל בעזה

וקודם שיברך יאמר בקשה זו מלשון חכמים ח"א

ליקבה"ו בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא אוסי'
ו"ך בלויות ו"ך בחדה שלים (יהוה)

בס כל ישראל ובס כל הנפשות רוחות ונשמות המטייחסים
ש שרשי נפשינו ורחימו ונשמינו ומלבושיהם והקרובים להם
שמכללות אלויות בריאה יורה עשה . הרי אנחנו מוכנים
ומזומנים לקיים מצות הברכה שתיקנו חכמים ז"ל על ראיות
אילני דמלכבדי . ועלה לפניך ה' או"א כאלו כיווננו בכל
הכוונות הראויות לכוין בברכה הזאת וסודותיה . וטהיה
חשובה ומקובלת ורצויה לפניך ברכה זו לברך ולהעלות על
ידה כל נילוי הקדושה המעורבים בלימח וכל נפשות רוחות

ונשמוס המנלגלים בו . וחסה האל צדקס טובך וצחוקך
הגדול תחיר להס בצור פניך ותשלים בירורס וסיקונס .
ב"כס תהירס רחמי צדקמך תמיד גמלס (יכוין ר"ה
בט"ר לת"ג) :

ויהר"מ ה' חו"א שצוקס הנרכס הזחס חשך נבדך
יקוייס בט מאמר ראה ריח בני כדחס חדה
חסר ברכו ה' . ונקבל שפע עשרה הנרכס כחשוב ויחן לך
האלהים (יכוין להמשך מן אור אין סוף מוחין ושפע) חטל
השמים (חכמה) ומשמני הארץ (בינה) ורוב הגן (דעת)
והירוש (חסד) ועבודך עמים (נבונה) וישתחוו לך לאומים
(תפארת) הוה נביר (גלח) לאחיק (הוד) וישתחוו לך בני
אחיק (יסוד) אורחיק ארור ומצרכך ברוך (מלכות) יהיו
לרעון אמרי פי וכו' ויהי נועס ה' אלהינו עלינו וכו'

ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם שלא חסר
בעולמו כלום ובראו בריות
טובות ואילנות טובות ליהנות
בהם בני אדם :

אחר הנרכה יפריש צדקה לעניים כפי נדבת לבו וא
יפחות מדי פרושות כנגד ד' אותיות הו"ה ב"ה

יהר"מ ה' חו"א שחליט נשמחה לחרלטו ותפעט
נגבולטו ושס נקוייס מלוח חרומות ומעשרות
וכל המלות ההלוייס בצרף חסר הנחלת לחבויטו היא חרן
זבח חלב ודבש חרן מחלי מים עינים ותהומות יולאים
בצקעה ובהר . חרן חטה ושעורה ופסן והלנה ורמון חרן זית
שמן ודבש כאשר לויטו בחורסך על ידי משה עבדך :

אנא ה' למען שניך הגדול . הגדל חסדך עמנו וקוייס לט
חס הדבר אשר הנטחחנו על ידי משה עבדך
ונחתי נשמייכס בעיחס ונחנס הארץ יבולה ועץ השדה יסן
פריו . והשיג לכס דיש חס כל ר' ובליר ישיג חס זרע ואלכלס
לחמכס לשובע וישבחס לבטח בצרלכס . וקוייס בטו חס הדבר
אשר הנטחחנו על ידי ישעיה נביאך (ד') ביום הכוח יהיה
לחס ה' ללזני ולכבוד ופרי הארץ לכבוד ולהפארת לפלמס
ישראל ואלמר (סה') ובטו בחיס וישבו ונטעו כרמוס ואלכלו
פרים . וקוייס בטו אשר הנטחחנו על ידי עמוס נביאך (ט')
הנה ימים באים גלים ה' ונגוס חירש בקולר וירוך ענבים
במוטך חרש ויהטפו הכרדים עסיס וכל הנבעות תהמונגנה .
ושבתי . חס שבות עמי ישראל ובטו ערים נשמות וישבו ונטעו
כרמים ושמו חס ייגס ועשו גנות ואלכלו חס פריכס . וקוייס
בטו אשר הנטחחנו על ידי יחזקאל נביאך והרכתי חס פרי
העץ יחטבת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפה רעב
בגוייס . ואלמר ושל הנקל יעלה על פספו מזה ועמו כל עץ

מאכל לא יבול עליהו ולא יחוס פריו לחדשו יזכר כי מימיו
מן המקדש המה יולאים והיה פריו למאכל ועליהו לתרופה ;

אלהינו ואהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו טובה עלינו בהמון רחמך בגלל
אבות שטעו רלוין בנה בייסך ככהחלה כונן בית מקדשך על
על מכונו הראנו בצנינו שמחנו בחיקונו והשב שכינתך לחובו
והשב כוהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירם ולזמרים והשב
ישראל לטויהם ושם נעלה ונראה ונשחוק לפניך בשלש פעמי
רגלנו בכל שנה ושנה ככתוב בחורה שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני ה' אלהיך בחג המלות ובחג השבועות ובחג
הסוכות ולא יראה את פני ה' ריקס איש כמפת ידו ככרכת
ה' אלהיך אשר נתן לך :

ותמלוך אפה הוא ה' אהינו מהרה על כל מעשיך
בהר ליון משכן כבודך וצירוסלים עיר מקדשך
ככתוב בדברי קדשך ומלוך ה' אלהיך ליון לדור ודור הללויה :

שיר המעלות לדוד שמחתי
באמרים לי בית יהוה גדלך :
עמדות היו רגלינו בשעריך
ירושלים : ירושלים הבנויה בעיר

שהברה לה יחדו : ששם עלו
שבטים שבטי יה עדות ישראל
להודות לשם יהוה : כי שמה
ישבו כסאות למשפט כסאות
לבית דין : שאדו שלום ירושלים
ישדיו אהביך : יהי שלום בחדריך
שדנה בארמנותיך : למען אחי
ורעי אברה נא שלום בך : למען
בית יהוה יאסדונו **אלהינו אבקשה**
טוב לך :

מזמור לדוד הבו לי בני אלים הבו לי
כבוד ועז : הבו זיהנה כבוד שמו .
השפתו לי בהדרת קדש : קול יי עד
המים יא הכבוד הרעים . יי עד מים רבים :
קול יי בכת . קול יי בהדר : קול יי שובר

אֲרִיזִים וַיִּשְׁפֹּר יְיָ אֶת אֲרִיזֵי הַלְּבָנוֹן וַיִּבְרְקֵם
 כְּמֵו עֶגֶר . לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיץ כְּמֵו בֶן רֵאמִים :
 קוֹל יְיָ חוֹצֵב לְהַבֹּת אֵשׁ ; קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל
 מִדְּבַר יַחֲדֵי יְיָ מְדַבֵּר קֶבֶשׁ : קוֹל יְיָ יַחֲלֵל
 אֵילֹת נִיחְשׁוּף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְרוּ . בְּלוֹ אֵיז
 קְבוֹד : יְהוָה לְמַפְיֵל יֵשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מִרְדֵּךְ
 לְעוֹלָם : יְהוָה עוֹז לְעַמּוֹ יַתֵּן . יְהוָה אֱיָרְךָ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׂרוֹם :

פרכי שירה

אילנות שכדע איתרים או ירנטו עלי היער מלפני ה' כי בא
 לשפט את הארץ :

גפן אומר שיר כה אמר ה' כאשר ימלא הסירוס באבכול
 ואמר ה' השחיתו כי ברכה בו כן חשבה למען עבדי
 לבנותי השחית הכל :

סלסה אומרת שיר נילר תאנה יאכל פריה :

רמין מה היא אומר כפלת הרמון רקתך :

סמר אומר לדיק כחמר יפית בארז כלבנתן יסנה :

הפח אומר כחפוח כעלי היער כן דודי בין הבנים בילד

חמדתו וישבתי ופיריו מחוק לחתי :

כתובות דף קי"א

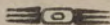
א"ר חייא בר יוסף עמידים לדיקים שמבלבטין ועילין בירושלם
 שנאמר ויליו מעיר כעשב הארץ ואין עיר לא ירושלים
 שנאמר וגנתי על העיר הואס וא"ר חייא בר יוסף עמידים
 לדיקים שיעמדו במלבושיהו קל וחומר מחטה ומה חטה
 שנקברה ערומה יולאה בכמה לבושין לדיקים שנקברו
 במלבושיהו על אחת כמה וכמה וא"ר חייא בר יוסף עמידה
 ארץ ישראל שטוילא גלוסקאות וכלי מילת שנאמר יחי פסח
 בר בארץ :

תענית דף כ"ה

דרש רבי חייא בר לולויני מ"ד לדיק כחמר יפרח בארז
 בלבנתן יסנה אם נאמר סמר למה נאמר ארז ולא
 נאמר ארז למה נאמר סמר אילו נאמר סמר ולא נאמר
 ארז היטי אומר מה סמר אין גזשו מחליף אף לדיק ח"ו אין
 גזשו מחליף לכך נאמר ארז אילו נאמר ארז ולא נאמר סמר
 הייטי אומר מה ארז אין עושה פירוח אף לדיק ח"ו אין
 עושה פירוח לכך נאמר סמר ינאמר ארז :

ואומרים פתיחת אליהו (דף ג')

וקדיש על ישראל

שיר זה לט"ו בשבט שהובא בלשון חכמים ח"א
המוסד על פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל
ונכון לאמרו בשמחה זו.

סימן אבר"ך י"ה חוק (לקח עזר מלרי)

אז ירנן עין היערים . לפני אל אדיר
אדירים . יעיר זמירות ושירים . אשיר
שיר חדש . יתפאר אל חי צורינו
ושמו יתקדש :

ברוך אל שוכן ערכות . הכורא נפשות
רבות . וכרא אילנות מזכות . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

ברא כל מיני מזונות . וכטובו מלא
גרנות . על זאת אביעה רננות . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

רם אל בשמי מעונים . ברוך מברך
הישנים . מצמיח עשבי גפנים . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

נכדו אל כאורים . הגדיל ענפים
וזמירים . וכרא זתים וחמרים . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

יתברך חי דר מעונה . מצמיח פרי תאנה .
נודה לו בשיר ורננה . אשיר שיר
חדש : יתפאר א חי וכו'

הללו אל חי בזמירות . המגדיל על מי
נהרות . רמונים ומיני פירות . אשיר
שיר חדש : יתפאר וכו'

חזקו רכבות שוכבות . שמהו בנים עם
האבות . בה נזכה לשנים רבות .
אשיר שיר חדש : יתפאר אל חי
צורינו ושמו יתקדש . אמן

ת"ו ש"ל ב"ע

א מטבעה א שרקיייה

לצאתהא : דהוד חי מנשה

מלפני קס : א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז.

קרב אל מדרסת אל ושניה

לדיהא גמיע אנוואע אל חרוף

אל עבריייה. ואל ערכידי. ואל אפרונטיק.

מפתחות

	ף
עירובי תבשילין והדלקת הנרות	2
פתוחות אלהו הנביא ז"ל	3
קדיש על ישראל ויהא שלמא	13
מנחה לערב יום טוב ולחור"ה	16
ערבית לשלש רגלים וקבלת שבת	20
סדר שכעה אושפיזין על סוכה	110
קידוש לילה לשלש רגלים	112
סדר ברכת המזון והזמון	118
ברכת מעין שלוש	129
סדר קידוש היום לשלש רגלים	131
פזמונים לשלש רגלים	134
מנחה לשלש רגלים	138
הקפות לשמהת החורה	170
ערבית למצאת יום טוב	172
סדר ברכת אילנות	170

